

บทที่ 3

การละฮัจญ์แก่มุอัลลัฟในอิสลาม

3.1 ละฮัจญ์

3.1.1 ความหมายของละฮัจญ์

3.1.1.1 ความหมายตามหลักภาษาศาสตร์

อัลมุอัยม์ อัลวะสิฏ (al-Mu‘ajam al-Wasit, 1972 : 286) ได้อธิบายถึงความหมายของละฮัจญ์ตามหลักภาษาศาสตร์ว่า “ละฮัจญ์ หมายถึง การเรียกร้อง เชิญชวน ในทางภาษา คือ *الطلب* การแสวงหา, ความต้องการ *إحضاره* : *أي* : *دعا بالشئ* และการเรียกร้องผู้หนึ่ง คือ ส่งเสริมเขาให้อยู่กับเป้าหมายของเขา *دعا إلى الشئ* : *أي* : *دعا على قصد* เช่น เรียกร้องเขาสู่การสงคราม *دعا إلى القتال* เรียกร้องเขาสู่การละหมาด *دعا إلى الصلاة* หรือเรียกร้องไปสู่ศาสนา *دعا إلى الدين*”

3.1.1.2 ความหมายตามหลักวิชาการ

มุหัมมัด บิน ไสดี บิน อัลหะบีบ (Muhammad bin Saidiy bin al-Habib, 1985 : 26) ได้ให้ความหมายของละฮัจญ์ตามหลักวิชาการว่า “ละฮัจญ์อิสลาม คือ ศาสนาของอัลลอฮ์ที่บรรดานบีทั้งหลายได้ถูกแต่งตั้งมาเพื่อศาสนานี้ ศาสนานี้ได้กลับคืนและสมบูรณ์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าด้วยท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ซึ่งเป็นศาสนทูตท่านสุดท้าย”

บัสซัม อัลอุมุช (Bassām al-‘Amūsh, 2005 : 7) ได้ให้ความหมายของละฮัจญ์ตามหลักวิชาการว่า “การละฮัจญ์ไปสู่อัลลอฮ์ Ψ หมายถึงการละฮัจญ์ไปสู่ศาสนาของอัลลอฮ์ Ψ คือศาสนาอิสลามที่นอบน้อมและเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์ Ψ ผู้ซึ่งเป็นพระเจ้าของจักรวาล ศาสนาอิสลามที่นอบน้อมและเชื่อฟังในเรื่องหลักการศรัทธาทั้งหกประการและการปฏิบัติในรากฐานของอิสลาม ”

หะมิด บิน นาสีร์ (Hamid bin Nāsis, 1997 : 16-18) ได้ให้ความหมายของละฮัจญ์ตามหลักวิชาการ โดยการแยกออกเป็นสองความหมายดังนี้ “ความหมายที่หนึ่งการละฮัจญ์ คือ การเผยแพร่และการประกาศ ดังคำกล่าวของซัยดุลอิสลามอิบนุกุอัยมียะฮ์ว่าการละฮัจญ์ไปสู่อัลลอฮ์ Ψ หมายถึงการละฮัจญ์ไปสู่การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ Ψ และสิ่งที่บรรดานบีของพระองค์ได้นำมาเพื่อยืนยัน ตลอดจนเชื่อฟังต่อบรรดานบีในสิ่งที่พวกเขาเหล่านั้นมีคำสั่งใช้ ด้วย

สาเหตุดังกล่าวการละอวะฮฺได้ครอบคลุมไปสู่การกล่าวสองคำปฎิญาณ การดำรงละหมาด การจ่ายซะกาต การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน และการประกอบพิธีหัจญ์ การละอวะฮฺยังได้ครอบคลุมไปสู่การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ Ψ มลาอิกะฮฺของพระองค์ คัมภีร์ของพระองค์ บรรดาศาสนทูตของพระองค์ การฟื้นคืนชีพหลังจากตาย และศรัทธาต่อการกำหนดสภาพการณ์ความดีและความชั่ว การละอวะฮฺยังครอบคลุมไปถึงการสักการะต่อพระเจ้าของเขาเสมือนว่าเขาได้เห็นพระเจ้าของเขา. สำหรับความหมายที่สองการละอวะฮฺ คือ ศาสนา และสารหรือศาสนทูต ดังความหมายว่า การ ละอวะฮฺไปสู่อัลลอฮฺ Ψ คือละอวะฮฺไปสู่ศาสนาของอัลลอฮฺ Ψ ที่บรรดานบีทั้งหลายได้ถูกส่งมาเพื่อศาสนา นี้ ศาสนานี้ได้กลับคืนและสมบูรณ์ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าด้วยท่านศาสนทูตมุหัมมัด ρ ผู้ซึ่งเป็นศาสนทูตท่านสุดท้าย ”

อับดุลมาญิด อัลฆะรีย (‘Abd al-Majid al-Qhawriy, 2010 : 13) ได้ให้ความหมายของละอวะฮฺตามหลักวิชาการว่า “การละอวะฮฺคือการเผยแผ่อิสลามให้กับมนุษยชาติและบอกเรื่องราวอิสลามให้พวกเขาเหล่านั้นรับรู้ตลอดจนการดำเนินชีวิตประจำวันของพวกเขาให้อยู่ในรูปแบบของอิสลาม”

จากความหมายของการละอวะฮฺตามหลักวิชาการที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาข้างต้นทำให้สามารถสรุปได้ว่า ละอวะฮฺคือการเผยแผ่อิสลามซึ่งหมายถึงการเผยแผ่คำสั่งของอัลลอฮฺ Ψ และแบบอย่างของท่านศาสนทูตมุหัมมัด ไปสู่มนุษยชาติโดยการเรียกร้องให้พวกเขาเหล่านั้นปฏิบัติในคำสั่งใช้ และยับยั้งในคำสั่งห้ามคั่งที่อัลลอฮฺ Ψ ตรัสว่า

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

(آل عمران : 104)

ความว่า “และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวนไปสู่ความดีและใช้ให้กระทำการสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำการสิ่งที่ไม่ชอบ และชนเหล่านั้นแหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ”

(อาละอิมรอน : 104)

3.1.2 ความประเสริฐของการละอวะฮฺ

ฟัตตุ อิลาฮีย (Fadlu Ilāhiy, 2000 : 5) ได้กล่าวว่า : “แท้จริงแล้วการละอวะฮฺเรียกร้องเชิญชวน ไปสู่อัลลอฮฺ Ψ เป็นการทำงานที่มีเกียรติและใกล้ชิดกับพระเจ้าตลอดจนเป็นการ กัดดีที่น่าเคารพยกย่อง แท้จริงเป็นที่ทราบดีถึงจุดยืนบรรพบุรุษของประชาชาตินี้พวกเขาเหล่านั้นให้ความสำคัญและยืนหยัดอย่างมั่นคงเกี่ยวกับการละอวะฮฺ พวกเขามีความสุขด้วยความโปรดปราน

ของอัลลอฮ์Ψด้วยสาเหตุความเอาใจใส่ในการตะอฺวะฮ์เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์Ψแต่มุสลิมในสมัยปัจจุบันเกียจกร้านเพิกเฉยการตะอฺวะฮ์เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์Ψ”

การตะอฺวะฮ์เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์Ψเป็นภารกิจที่สำคัญอย่างยิ่ง จำเป็นที่มุสลิมทุกคนจะต้องเสียสละเวลาเพื่อให้ประชาชาตินี้มีความจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์Ψ และที่สำคัญการตะอฺวะฮ์มีความประเสริฐมากมายดังที่ ฟัฎลุ อิลาฮีย (Fadlu Ilāhiy, 2000 : 9-66) ได้กล่าวถึงความประเสริฐของการตะอฺวะฮ์ว่า :

1) การตะอฺวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์Ψเป็นการงานของบรรดานบีและบรรดาเราะฮะลุบเป็นที่ทราบกันดีว่าบรรดานบีและบรรดาเราะฮะลุบนั้นเป็นผู้ที่ประเสริฐที่สุดจากบรรดาสิ่งที่ถูกบังเกิด คั้งที่อัลลอฮ์Ψตรัสว่า

﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾

(الحج : 75)

ความว่า “อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกบรรดาทูตจากหมู่ละลาอิกะฮ์และจากหมู่มนุษย์¹ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น”

(อัลหัจญ์ : 75)

อัญญาอะบะรีย (al-Tabariy, 2000 : 687/18) ได้อธิบายไว้ว่า : “อัลลอฮ์Ψได้เลือกจากทูตให้เป็นผู้แทนเช่นญิบรออิลและมิกาอิลซึ่งทั้งสองท่านเป็นผู้ส่งสารไปยังบรรดานบีบทั้งหลายและบุคคลที่พระองค์ทรงมีพระประสงค์มาจากบรรดามนุษย์ และพระองค์ยังได้เลือกจากบรรดานบีบที่ได้ส่งสารไปยังมนุษยชาติจากลูกหลานของท่านนบีอาดัมบ”

จากถ้อยดังกล่าวได้ยืนยันถึงความประเสริฐของการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์Ψแท้จริงอัลลอฮ์Ψได้ส่งพวกเขาอยู่ในตำแหน่งที่มีความจำเริญเพื่อเชิญชวนไปสู่ความดีและห้ามปรามจากความชั่ว

2) การตะอฺวะฮ์เป็นสิ่งที่ศาสนทูตมุหัมมัดpผู้ซึ่งเป็นผู้นำของบรรดานบีบให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เป็นที่ทราบกันดีว่าท่านศาสนทูตมุหัมมัดpเป็นผู้นำของบรรดานบีและเราะฮะลุบทั้งหลายในวันกียามะฮ์ไม่มีนบีคนใดนับตั้งแต่นบีอาดัมบและผู้ที่อยู่ระหว่างนั้นนอกจากจะต้องอยู่ภายใต้การนำของท่านศาสนทูตมุหัมมัดp

¹ คือให้ทูตจากละลาอิกะฮ์เป็นสื่อกลางในการแจ้งวะฮีย์แก่บรรดานบี และให้เราะฮะลุบจากมนุษยเป็นสื่อเผยแพร่เป็นบัญญัติศาสนาแก่ปวงบ่าวของพระองค์

อัลลอฮ์Ψ¹ได้มอบหมายการตะอวะฮฺให้ท่านศาสนทูตมุหัมมัดϐ เหมือนกับที่ได้มอบหมายให้แก่บรรดาเราะสุล๐คนก่อนๆและแท้จริงได้มีตัวบทมากมายที่บ่งชี้ว่าอัลลอฮ์Ψ¹นั้นส่งท่านศาสนทูตมุหัมมัดϐมาเพื่อเชิญชวนมนุษยชาติไปสู่เอกภาพของอัลลอฮ์Ψ¹ ดังที่อัลลอฮ์Ψ¹ตรัสว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

(سبأ : 28)

ความหมาย “และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใดเว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดี และเป็นผู้ตักเตือนแก่มนุษย์ทั้งหลาย² แต่เป็นส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้”

(สะบะอู : 28)

มุหัมมัด เป็น อะหฺมัด (Muhammad bin Ahmad, 2003: 300/14) ได้อธิบายไว้ว่า : “อัลลอฮ์Ψ¹ได้ตรัสว่า ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ﴾ หมายถึงเรามีได้ส่งเจ้ามาไว้แต่เพื่อมนุษย์ทั้งหมด ﴿بَشِيرًا﴾ เป็นผู้แจ้งข่าวดีด้วยสวนสวรรค์สำหรับผู้ที่ภักดี ﴿وَنَذِيرًا﴾ และเป็นผู้ตักเตือนจากนรกสำหรับผู้ที่ปฏิเสธ ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ แต่เป็นส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้คือมนุษย์ไม่รู้ถึงสิ่ง ณ อัลลอฮ์Ψ¹และสภาพของพวกเขาเป็นผู้ที่ตั้งภาคี”

3) บรรดานบี๐ได้ใช้ประชาชาติของพวกเขาให้เป็นผู้ที่สั่งสอนผู้อื่นให้ทำความดี ด้วยความประเสริฐของการตะอวะฮฺไปสู่อัลลอฮ์Ψ¹ทำให้บรรดานบี๐ไม่เพิกเฉย บนการเรียกร้องให้มนุษยชาติรู้จักสังสรรค์ที่พวกเขานำมาและปฏิบัติตาม ยิ่งไปกว่านั้นบรรดานบี๐ได้ใช้ให้ประชาชาติของพวกเขาปฏิบัติตามที่พวกเขาปฏิบัติเช่นกันด้วยการสอนให้ผู้อื่นรู้จัก สังสรรค์ดังที่อัลลอฮ์Ψ¹ตรัสว่า

﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلَّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾

(آل عمران : 79)

ความว่า “ไม่เคยปรากฏแก่บุคคลใดที่อัลลอฮ์ทรงประทานคัมภีร์และข้อตัดสิน³และการเป็นนะบีแก่เขา⁴แล้วเขากล่าวแก่ผู้คนว่าท่าน

² เราได้ส่งเจ้ามาแก่มวลมนุษย์เพื่อตักเตือนเรื่องการลงโทษของเรา หากพวกเขาฝ่าฝืนและปฏิเสธและแจ้งข่าวดีถึงการตอบแทนในผลงานที่ดีหากพวกเขาเชื่อฟังและศรัทธา แต่เป็นส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้

ทั้งหลายจงเป็นบ่าวของฉัน⁵อื่นจากอัลลอฮฺหากแต่ (เขาจะกล่าวว่า)
ท่านทั้งหลายจงเป็นผู้ที่ผูกพันกับพระเจ้าเถิด เนื่องจากการที่พวก
ท่านเคยสอนคัมภีร์⁷ และเคยศึกษาคัมภีร์มา”

(อาละอิมรอน: 79)

อิบน์ กะษีร์ (Ibn Kathir, 2002 : 65/2) ได้อธิบายไว้ว่า : “ไม่เหมาะสม
สำหรับมนุษย์ท่านหนึ่งท่านใดที่อัลลอฮฺทรงประทานคัมภีร์และข้อตัดสินและการเป็นนบีแก่เขาที่
จะกล่าวแก่ผู้คนที่ท่านทั้งหลายจงเคารพภักดีต่อฉันอื่นจากอัลลอฮฺ^Ψ หมายถึงจงเคารพภักดีต่อฉัน
พร้อมกับอัลลอฮฺ^Ψ ดังนั้นการกระทำดังกล่าวไม่ถูกต้องสำหรับนบีและเราะสูล^๐และก็ไม่ถูกต้อง
เช่นกันที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะใช้ให้ผู้อื่นกราบไหว้เขา”

ประโยชน์ที่ได้รับจากอายะฮฺนี้คือแท้จริงแล้วบรรดานบี^ﷺ ได้ใช้ให้
ประชาชาติของพวกเขาเป็นผู้ที่ผูกพันกับพระเจ้าหมายถึงเป็นผู้ที่ศรัทธาต่อพระองค์และให้เอกภาพ
แต่พระองค์ตลอดจนปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์โดยเคร่งครัด

4) คำพูดของผู้ที่เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮฺ^Ψ ถือว่าเป็นคุณลักษณะที่ดี
งามของมนุษย์ด้วยความประเสริฐของการละอะฮฺไปสู่อัลลอฮฺ^Ψ แท้จริงแล้วคำพูดของผู้ที่
เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮฺ^Ψ ถือว่าเป็นคุณลักษณะที่ดีงามของมนุษย์ ดังที่อัลลอฮฺ^Ψ ตรัสว่า

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ
إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

(فصلت : 33)

ความว่า “และผู้ใดเล่าจะมีคำพูดดีเลิศยิ่งไปกว่าผู้เชิญชวนไปสู่
อัลลอฮฺ และเขาปฏิบัติงานที่ดี และกล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นคนหนึ่ง
ในบรรดาผู้นอบน้อม”⁸

(ฟุศลีลัต : 33)

³ คือข้อตัดสินตามที่ได้รับ ความเข้าใจจากบัญญัติต่างๆ ที่มีอยู่ในคัมภีร์

⁴ หมายถึงท่านนบีฮิสา

⁵ บ่าวคือพวกคริสตอ้างว่าท่านนบีฮิสาเป็นพระเจ้าโดยแบ่งภาคมาเกิดเป็นพระบุตร ในกรณีนี้พวกเขาจึงเป็นบ่าวของท่าน ทั้งๆ ที่ท่าน
มิได้ประกาศตนว่าเป็นพระเจ้า และมีได้เชิญชวนให้พวกเขาเป็นบ่าวของท่านแต่อย่างใด

⁶ คือเป็นผู้ศรัทธาต่อพระองค์ และให้เอกภาพแต่พระองค์ตลอดจนปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์โดยเคร่งครัด

⁷ เคยสอนคัมภีร์เตารอต และศึกษาคัมภีร์นั้นมาก่อนในฐานะที่เคยศรัทธาต่อท่านนบีมุซา

⁸ เป็นผู้ที่เรียกร้องเชิญชวนไปสู่การศรัทธาในความเป็นเอกภาพของอัลลอฮฺ^Ψ และการจงรักภักดีต่อพระองค์ด้วยคำพูด การ
กระทำ และสภาพของเขา

5) การยื่นหยัดในการคะอะฮฺไปสู่อัลลอฮฺ Ψ นั้นสาเหตุให้อัลลอฮฺ Ψ สรรเสริญประชาชาตินี้ว่าเป็นประชาชาติที่ดียิ่งอัลลอฮฺ Ψ ได้สรรเสริญประชาชาติของท่าน ศาสนทูตมุหัมมัด ρ ว่าเป็นประชาชาติที่ดียิ่งก็เพราะว่าประชาชาตินี้เป็นประชาชาติที่มีการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮฺ Ψ ดังที่อัลลอฮฺ Ψ ตรัสว่า

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾

(آل عمران : 110)

ความว่า “พวกเจ้านั้นเป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่มิชอบ และศรัทธาคืออัลลอฮฺ”

(อาละอิรอน: 110)

จากอายะฮฺดังกล่าวอัลลอฮฺ Ψ ได้บอกว่าเป็นประชาชาติของท่านศาสดานูตมุหัมมัด ρ เป็นประชาชาติที่ดียิ่งเนื่องด้วยสาเหตุประชาชาติของท่านศาสดานูตมุหัมมัด ρ ได้ยื่นหยัดในการใช้ให้ทำความดีและห้ามปรามในความชั่วตลอดจนศรัทธาในอัลลอฮฺ Ψ ด้วยสาเหตุจากการเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮฺ Ψ จึงทำให้ประชาชาติของท่านศาสดานูตมุหัมมัด ρ เป็นประชาชาติที่ดียิ่งดังที่อัลลอฮฺ Ψ ตรัสว่า

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ
وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾

(البقرة : 143)

ความว่า “และในทำนองเดียวกันเราได้ให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติที่เป็นกลางเพื่อพวกเจ้าจะได้เป็นสักกียานแก่มนุษยทั้งหลายและเราะฮฺสูด¹⁰ก็จะเป็นสักกียานแก่พวกเจ้า”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ : 143)

อัลลอฮฺ Ψ ได้บอกในอายะฮฺนี้ว่าอัลลอฮฺ Ψ ได้สร้างให้ประชาชาตินี้เป็นประชาชาติที่ดียิ่งเพื่อพวกเขาจะได้เป็นสักกียานแก่มนุษยทั้งหลายด้วยการคะอะฮฺไปสู่ความดีและห้ามปรามจากความชั่วเสมือนกับที่อัลลอฮฺ Ψ ได้ทำให้ท่านศาสดานูตมุหัมมัด ρ เป็น สักกีย

⁹ หมายถึงบรรดาผู้ที่ศรัทธาคือท่านนบีมุหัมมัด ρ

¹⁰ หมายถึงท่านนบีมุหัมมัด ρ

พยานแก่ประชาชาตินี้ตราบเท่าที่พวกเขายังคงเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์Ψและห้ามปรามจากความชั่ว

3.1.3 ข้อบัญญัติทางศาสนาของการตะอวะฮ์

มุหัมมัด เป็น ไซดี เป็น อัลหะบิบ (Muhammad bin Saidī bin al-Habīb, 1985 : 35) ได้กล่าวถึงข้อบัญญัติทางศาสนาของการตะอวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์Ψในหนังสือของท่านว่า “บรรดาอุลามาอุมิความขัดแย้งกันในข้อบัญญัติทางศาสนาของการตะอวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์Ψที่อ้างถึงประชาชาติทั้งหมดหรือบางส่วนที่จำเป็นในการตะอวะฮ์ หลังจากบรรดาอุลามาอูได้ลงมติร่วมกันว่าการตะอวะฮ์เป็นสิ่งจำเป็นแต่มีรายปลีกย่อยซึ่งนี้อุลามาอูบางส่วนกล่าวว่า การตะอวะฮ์เป็นสิ่งวาฮิบสำหรับทุกคนที่ต้องรับผิดชอบและอุลามาอูบางส่วนกล่าวว่า การตะอวะฮ์เป็นสิ่งจำเป็นที่สามารถอนุโลมได้ กล่าวคือจะได้รับโทษเมื่อทุกคนไม่ทำการตะอวะฮ์ แต่เมื่อใดมีบางคนได้ทำการตะอวะฮ์ส่วนที่เหลือนั้นก็ไม่ต้องรับโทษใดๆ หรือเรียกว่าฟิรฎุกีฟายะฮ์ที่กล่าวมาคือความเห็นส่วนใหญ่ของบรรดาอุลามาอู”

3.1.4 เป้าหมายของการตะอวะฮ์

มุหัมมัด เป็น ไซดี เป็น อัลหะบิบ (Muhammad bin Saidī bin al-Habīb, 1985 : 63-66) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของการตะอวะฮ์ดังนี้

1) ตะอวะฮ์ไปสู่การศรัทธาและเชื่อถือในเอกภาพของอัลลอฮ์Ψการศรัทธาและเชื่อถือในเอกภาพของอัลลอฮ์Ψถือเป็นเป้าหมายหลักของการตะอวะฮ์ด้วยเหตุดังกล่าวบรรดานบีและเราะสูล๒ได้ถูกส่งมาเพื่อเชิญชวนมนุษยชาติไปสู่การศรัทธาและเชื่อถือในเอกภาพของอัลลอฮ์Ψเป็นประการแรก ดังที่อัลลอฮ์Ψตรัสว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

((الأنبياء : 25))

ความว่า “และเราได้ส่งเราะสูลคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเราได้วะหฺูให้แก่เขาว่า “แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า”

(อัลอัมบิยาอู : 25)

2) ตะอาะฮฺไปสู่การศรัทธาต่อบรรดาเราะฮฺลุลศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮฺ
ศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ ศรัทธาต่อการกำหนดสภาพการณ์ความดีและความชั่ว และศรัทธาต่อวัน
กียามะฮฺ ดังที่อัลลอฮฺΨตรัสว่า

﴿أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ﴾

(البقرة: 285)

ความว่า “เราะฮฺลุลนั้น (ศาสนทูตมุหัมมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูก
ประทานลงมาแก่เขา¹¹ จากพระเจ้าของเขา และมุมีนทั้งหลายก็ศรัทธา
ด้วยทุกคน ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและมลาอิกะฮฺของพระองค์ และบรรดา
คัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาเราะฮฺลุลของพระองค์ (พวกเขากล่าว
ว่า) เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบรรดาเราะฮฺลุลของ
พระองค์¹²”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ : 285)

3) ส่งเสริมให้บรรดามุสลิมปฏิบัติคุณงามความดี สำหรับคุณงามความดีจะ
ถูกรวมกับการศรัทธา ซึ่งในอัลกุรอานจะกล่าวเรื่องคุณงามความดีติดต่อกับการศรัทธาอัน
เนื่องมาจากการศรัทธาที่ปราศจากการปฏิบัตินั้นไม่ให้เกิดประโยชน์ ดังนั้นการศรัทธาคือ คำพูด
การยึดมั่น และการปฏิบัติตนเองดังที่อัลลอฮฺΨตรัสว่า

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ
أَنْزُلًا﴾

(الكهف: 107)

ความว่า “แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและปฏิบัติความดีสำหรับพวกเขา
นั่นคือสวนสวรรค์ชั้นฟิรเดาส์เป็นที่พำนัก¹³”

(อัลกะฮฺฟ : 107)

¹¹ นบีมุหัมมัดﷺ ได้ศรัทธาต่ออัลกุรอานที่อัลลอฮฺΨได้ทรงประทานลงมา

¹² ไม่แยกศรัทธาเฉพาะบางท่าน และปฏิบัติอีกบางท่าน เช่นคริสเตียนปฏิบัติศรัทธาต่อท่านนบีมุซา และท่านนบีมุหัมมัดﷺ และอิ
ปฏิบัติศรัทธาต่อท่านนบีอีสา และท่านนบีมุหัมมัดﷺ เป็นต้น

¹³ คือสวรรค์ชั้นสูงสุดและยอดเยี่ยม

4) เปลี่ยนแปลงมนุษยชาติจากความหลงผิดไปสู่ทางนำ และจากความอ่อนแอไปสู่ความเข้มแข็ง และการเปลี่ยนแปลงของมนุษยชาติไม่อาจเกิดขึ้นได้นอกจากการปฏิบัติคุณงามความดีที่แตกออกมาจากทางนำและการยึดมั่นแบบอิสลามดังที่อัลลอฮ์ Ψ ได้ตรัสในสุเราะฮ์อิบรอหีมถึงการเรียกร้องไปสู่การปฏิบัติคุณงามความดีและจรรยาบรรณที่น่าสรรเสริญว่า

﴿قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ﴾

(อิบรอหีม : 31)

ความว่า “จงกล่าวแก่ปวงบ่าวผู้ศรัทธาของข้าว่าให้พวกเขาดำรงการละหมาด และบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ทั้งอย่างลับ ๆ และอย่างเปิดเผย¹⁴ ก่อนที่วันหนึ่งจะมาถึงซึ่งไม่มีการซื้อขาย (ต่อรอง) ในวันนั้นและไม่มีการเป็นมิตร”

(อิบรอหีม : 31)

5) เป้าหมายของการละอวอะฮ์คือการตัดเดือนบรรดามุสลิมินถึงการกระทำจากศัตรูของพวกเขา และให้บรรดามุสลิมินยึดมั่นเป็นหนึ่งเดียวยาวนานมาซึ่งความแตกแยก ดังที่อัลลอฮ์ Ψ ตรัสว่า

﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾

(อัล عمران : 103)

ความว่า “และพวกเจ้าจงยึดสายเชือก¹⁵ ของอัลลอฮ์โดยพร้อมกันทั้งหมดและจงอย่าแตกแยกกัน¹⁶”

(อาละอิมรอน : 103)

3.1.5 ข้อบังคับของการละอวอะฮ์

3.1.5.1 สิ่งที่น่าไปละอวอะฮ์

วาฮัฟ อัลเกาะฎอนีย (Wahaf al-Qahtāniy, 1997 : 116) ได้กล่าวว่า “สิ่งที่น่าไปละอวอะฮ์นั้น คือศาสนาอิสลาม” ดังที่อัลลอฮ์ Ψ ตรัสว่า

¹⁴ ให้กระทำอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

¹⁵ หมายถึงศาสนาของอัลลอฮ์ Ψ

¹⁶ หมายถึงแตกแยกกันในการยึดถือสายเชือก(ศาสนา) ของอัลลอฮ์ Ψ โดยที่กลุ่มหนึ่งยึดถือโดยเคร่งครัด อีกหลายกลุ่มยึดถือบ้างไม่ยึดถือบ้าง เป็นต้น

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾

(آل عمران : 19)

ความว่า “แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์Ψนั้นคือ อัลอิสลาม”

(อาละอิมรอน : 19)

อิสมาอีลลุตฟี จะปะกียา (2554 : 25) ได้กล่าวถึงอิสลามในหนังสือของท่านว่า “อิสลาม คือศาสนาที่อัลลอฮ์Ψทรงโปรดปรานและประทานให้เป็นวิถีแห่งการดำเนินชีวิตสำหรับบ่าวผู้ใฝ่คุณธรรมทั้งหลายของอัลลอฮ์Ψทรงพอพระทัยบรรดาผู้ที่ยึดมั่นในอิสลามทั้งโลกนี้และโลกหน้า พระองค์ได้ตรัสในอัลกุรอานว่า

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ

لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾

(المائدة : 3)

ความว่า “วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งความกรุณามตดาของข้า¹⁷ และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว”

(อัลมาอิดะฮ์ : 3)

ดังนั้นจึงเป็นที่ประจักษ์ว่าท่านศาสนทูตมุหัมมัดpมิได้จากโลกนี้ไป เว้นแต่ได้นำบัญญัติแห่งอิสลามมาเผยแพร่แก่มวลมนุษย์ไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ที่สุดแล้ว” ดังหะดีษที่ได้กล่าวถึงอิสลามว่า

((حدثني أبي عمر ابن الخطاب، قال: "بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ. فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَيَّ رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَيَّ فَخَذَيْتُهُ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا. قَالَ:

¹⁷ หมายถึงให้ท่านนบีได้เข้ายึดครองมกกะฮ์ไว้ได้โดยมิได้เสียเลือดเนื้อ

صَدَقْتُ . فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ! قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ
 الْإِيمَانِ . قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ . قَالَ: صَدَقْتُ . قَالَ:
 فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ . قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ
 تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ . قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ . قَالَ: مَا
 الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ . قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا .
 قَالَ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا . وَأَنْ تَرَى الْحُفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ
 الشَّيْءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ . قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ
 قَالَ: يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟ . قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ .
 قَالَ: فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ))

(أخرجه مسلم، 2001 : 8)

ความว่า “จากท่านอุมัร^รได้กล่าวว่า ขณะที่เรายู่พร้อมกับท่าน เรา
 สูดลเถะสุร^นนั้นพวกเขาได้เห็นบุรุษผู้หนึ่งซึ่งแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่
 ขาวสะอาดหมดจดและผมดำสนิท เขาไม่มีร่องรอยของการเดินทาง
 และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเรารู้จักเขา เขาได้เข้ามานั่งใกล้ๆ ท่านนบี^ร
 โดยหัวเข่าของเขาชนกับหัวเข่าของท่าน นบี^รและเขาได้วางฝ่ามือ
 ของเขาลงบนขาอ่อนของเขาและได้กล่าวว่า: โอ้ มุหัมมัด^รจงบอก
 ฉันเกี่ยวกับอิสลาม? ท่านเราะสูดลเถะสุร^นกล่าวว่า อิสลามนั้นคือ
 ท่านต้องยืนยันว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์^ยและมุหัมมัด^ร
^รเป็นเราะสูดของอัลลอฮ์^ยท่านต้องดำรงการละหมาด ท่านต้องจ่าย
 ษะกาต ท่านต้องถือศีลอดในเดือนรอมฎอน ท่านต้องไปทำหัจญ์หาก
 ท่านสามารถที่จะปฏิบัติได้ เขาได้กล่าวว่า: ถูกต้องแล้ว เขากล่าวอีก
 ว่า ดังนั้นท่านจงบอกฉันเกี่ยวกับอีหม่าน ท่านนบี^รตอบว่า ท่าน
 ต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์^ยบรรดามลาอิกะฮ์ของพระองค์ บรรดาคัมภีร์
 ของพระองค์ บรรดาเราะซูล^บของพระองค์ วันอะกิเราะฮ์และท่าน
 ต้องศรัทธาต่อกฎสภาวะทั้งที่เป็นความดีและความชั่ว เขากล่าวว่า
 ถูกต้องแล้ว เขาได้ถามอีกว่า ดังนั้นจงบอกฉันเกี่ยวกับ อัลอิหฺसान
 ท่านนบี^รตอบว่า ท่านต้องทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์^ยเสมือนท่านเห็น

พระองค์ แม้เห็นว่าท่านไม่เห็นพระองค์แต่แท้จริงนั้น พระองค์ทรงเห็นท่าน ชายผู้นั้นถามอีกว่า ดังนั้นจงบอกฉันเกี่ยวกับวันกิยามะฮ์ ท่านนบีตอบว่าผู้ที่ถูกถามเกี่ยวกับมันนั้น ไม่ได้มีความรู้มากไปกว่าผู้ที่ถามเลย ชายผู้นั้นถามต่อว่า ถ้าเช่นนั้น จงบอกฉันเกี่ยวกับสัญญาของมัน ท่านนบีตอบว่าส่วนหนึ่งจากสัญญาของมันเป็น ทาสหญิงคลอคลุกเป็นนายของนาง ท่านจะได้เห็นผู้คนซึ่งแต่ก่อนนี้ยากจน ขัดสน สวมเสื้อผ้าขาดๆ เป็นผู้เลี้ยงแพะได้กลายเป็นผู้มีความสามารถจนสร้างตึกได้ หลังจากนั้นชายผู้นี้จึงได้กลับไปฉันทันเจียบอยู่สักครู่หนึ่งแล้วท่านนบีถามฉันว่า โอ้อุมร์ ท่านรู้ไหมว่าชายคนที่ถามนั้นเป็นใคร ฉันตอบว่าอัลลอฮ์Ψและเราะฮ์ฎอของพระองค์นั้นทราบดีที่สุดท่านนบีบอกว่า แท้จริงแล้ว เขาคือญิบรีล๖เขามายังพวกท่านเพื่อสอนท่านเกี่ยวกับศาสนาของพวกท่าน”

(บันทึกโดย Muslim, 2001 : 8)

จากอัลกุรอานและหะดีษตลอดจนคำกล่าวของผู้รู้ทำให้สรุปได้ว่าสิ่งที่นักคอะฮะฮ์จะนำไปสู่การคอะฮะฮ์นั้นคืออิสลามโดยการอธิบายให้มวลมนุษย์รู้สิ่งที่ได้ระบุในอัลกุรอานและแบบอย่างของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด๑เช่นหลักการยึดมั่น หลักการปฏิบัติ หลักการปฏิสัมพันธ์ในสังคม และจรรยาบรรณเป็นต้น

3.1.5.2 นักคอะฮะฮ์

บัสสาม อัลอุมูช (Bassām al-‘Amūsh, 2005 : 35) ได้ให้ความหมายนักคอะฮะฮ์ว่า “นักคอะฮะฮ์ คือ บรรดามุสลิมที่บรรลุนิติภาวะและมีสติสัมปชัญญะที่สมบูรณ์ และสามารถเป็นนักคอะฮะฮ์ได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย”

วาฮับ อัลเกาะฎอนีย (Wahaf al-Qahtāniy, 1997 : 118) ได้ให้ความหมายนักคอะฮะฮ์ว่า “นักคอะฮะฮ์คือผู้ที่เรียกร้องไปสู่อิสลามและอธิบายสิ่งต่างๆที่อัลกุรอานได้นำมาและแบบอย่างของท่านศาสนทูตมุฮัมมัดเช่นหลักการศรัทธา หลักการอิบาดะฮ์ หลักการปฏิบัติต่อกัน และจรรยาบรรณ ”

ท่านได้อธิบายถึงสิ่งที่จำเป็นจะต้องรู้ถึงรากฐานและกฎเกณฑ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับนักคอะฮะฮ์ เช่น การเตรียมความพร้อม ตำแหน่งหน้าที่ และมารยาทดังนี้

ก. ตำแหน่งและหน้าที่ของนักคอะฮะฮ์

หน้าที่การตะอวะฮฺไปสู่อัลลอฮฺΨเป็นหน้าที่ของบรรดาเราะฮฺลุค
 ๒และบรรดาเราะฮฺลุคเป็นแบบอย่างการตะอวะฮฺไปสู่อัลลอฮฺΨและท่านศาสนทูตมุหัมมัด๑
 ประเสริฐที่สุดในบรรดาเราะฮฺลุค๒ดังที่อัลลอฮฺΨตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾

(الأحزاب : 45)

ความว่า “โอ้ นะบีเอีย! แท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาเพื่อให้เป็นพยาน¹⁸ และ
 ผู้แจ้งข่าวดี¹⁹ และผู้ตักเตือน²⁰”

(อัลอะหฺซาบ : 45)

สำหรับประชาชาติมีส่วนร่วมกันบิของพวกเขาในการตะอวะฮฺ
 ไปสู่อัลลอฮฺΨดังที่อัลลอฮฺΨตรัสว่า

﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾

(آل عمران : 110)

ความว่า “พวกเจ้านั้น²¹ เป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อูบติขึ้นสำหรับ
 มนุษย์ชาติ โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติ
 สิ่งที่มีชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮฺΨ”

(อาละอิมรอน : 110)

อัลลอฮฺΨทรงทำให้การใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบและห้ามมิให้
 ปฏิบัติสิ่งที่มีชอบเป็นคุณลักษณะพิเศษสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาเท่านั้น ดังที่อัลลอฮฺΨตรัสว่า

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ بِالْمَعْرُوفِ
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾

(التوبة : 71)

¹⁸ แก่ประชาชาติของเจ้าและประชาชาติทั้งหมดว่า บรรดาบิของพวกเขาได้เผยแผ่ศาสนาแห่งพระเจ้าของพวกเขาแล้ว

¹⁹ แก่บรรดาผู้มูมินว่าจะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์

²⁰ แก่พวกปฏิเสธศรัทธาว่าจะได้รับการลงโทษด้วยนรกญะฮันนัม

²¹ หมายถึงบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อท่านบิมุหัมมัด๑

ความว่า “และบรรดามุมีน²²ชาย และบรรดามุมีนหญิงนั้น บางส่วนของพวกเขาต่างเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน²³ซึ่งพวกเขาจะใช้ให้ปฏิบัติในสิ่งที่ชอบและห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ชอบ”

(อัตเตาบะฮ์ : 71)

จากเนื้อหาข้างต้นทำให้ทราบว่าผู้ที่รับภาระหน้าที่ในการตะอวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์ Ψ นั้นคือบรรดามุสลิมทั้งชายและหญิงเท่าที่มีความสามารถและวิชาความรู้ ที่มี

ข. การเตรียมความพร้อมและเครื่องมือของนักตะอวะฮ์

นักตะอวะฮ์มีความจำเป็นที่จะต้องเตรียมความพร้อมและมีเครื่องมือที่แข็งแรงดังนี้

1) นักตะอวะฮ์ต้องมีความเข้าใจอัลกุรอานและแบบอย่างของท่านศาสนทูตอย่างลึกซึ้ง

2) นักตะอวะฮ์ต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องในหลักการยึดมั่นอิสลาม โดยมีหลักฐานจากอัลกุรอาน อัสสุนนะฮ์และมติของบรรดาผู้รู้ที่ยึดมั่นตามอะฮ์ลุลสุนนะฮ์วัลญะมาอะฮ์อรอ์

3) นักตะอวะฮ์ต้องมีความเข้าใจในเป้าหมายของการดำเนินชีวิตและการใช้ชีวิตในสังคม

4) นักตะอวะฮ์ต้องมีความสัมพันธ์กับอะคีเราะฮ์และออกห่างจากโลกแห่งการหลงกลวง

5) นักตะอวะฮ์ต้องมีความศรัทธาที่มั่นคง ที่ส่งผลให้เขามีความรัก ความกลัว และความหวังต่ออัลลอฮ์ Ψ และดำเนินทุกกิจการตามรูปแบบของท่านศาสนทูต มุหัมมัด ρ

6) นักตะอวะฮ์ต้องมีการติดต่อเชื่อมโยงต่ออัลลอฮ์ Ψ ในทุกๆ กิจการของเขา มีจิตใจผูกพันด้วยความรักต่ออัลลอฮ์ Ψ และมอบหมายตัวเขาให้กับอัลลอฮ์ Ψ และขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ Ψ และมีความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ Ψ และมีศัจจะทั้งคำพูดและการกระทำต่ออัลลอฮ์ Ψ

ค. มารยาทและคุณลักษณะของนักตะอวะฮ์

²² คือผู้ที่ศรัทธาต่ออนบีที่อัลลอฮ์ Ψ ทรงส่งมา

²³ คือต่างเป็นผู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

นักอะฮ์ลอะซหฺมีมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการยथाที่สวยาม และคุณลักษณะที่มีเกียรติ คือ มารยาทอิสลามที่อัลลอฮฺ Ψ ได้อธิบายเอาไว้ในอัลกุรอานและท่าน ศาสนทูตมุหัมมัด ρ ได้อธิบายเอาไว้ในแบบอย่างของท่าน

อับดุลกะรีม ไชดาน (Abd al-Karīm Zaydān, 1993 : 346) ได้กล่าวถึงมารยาทของนักอะฮ์ลอะซหฺมีว่า “มารยาทของนักอะฮ์ลอะซหฺมีคือมารยาทอิสลาม” และท่านได้อธิบายเพิ่มเติมว่า “มารยาทของนักอะฮ์ลอะซหฺมีมุสลิมก็คือมารยาทอิสลามที่อัลลอฮฺ Ψ ได้อธิบายเอาไว้ในอัลกุรอาน และศาสนทูตมุหัมมัด ρ ได้ชี้แจงเอาไว้ในแบบอย่างของท่าน ” และท่านได้อธิบายถึงมารยาทและคุณลักษณะของนักอะฮ์ลอะซหฺมีเป็นข้อๆ ดังนี้

1) ตัจจะ

คั่งที่อัลลอฮฺ Ψ ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾

(التوبة : 119)

ความว่า “โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย พึงยำเกรงอัลลอฮฺเถิดและจงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่พูดจริง”

(อัลเตาบะฮฺ : 119)

2) ออดทน

คั่งที่อัลลอฮฺ Ψ ตรัสว่า

﴿وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾

(البقرة : 45)

ความว่า “และพวกเจ้าจงอาศัยความอดทน²⁴และการละหมาดเถิด²⁵ และแท้จริงการละหมาดนั้นเป็นสิ่งที่ใหญ่โต²⁶ นอกจากบรรดาผู้ที่นอบน้อมถ่อมตนเท่านั้น²⁷”

(อัลบะเกาะเราะฮฺ : 45)

3) ความเมตตา ความสงสาร

²⁴ ให้ใช้ความอดทนเป็นสำคัญในการปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา

²⁵ ให้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดด้วย เพราะการละหมาดจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติรำลึกถึงอัลลอฮฺ Ψ และมีความยำเกรงต่ออัลลอฮฺ Ψ

²⁶ ทั้งนี้เพราะการละหมาดนั้นต้องปฏิบัติเป็นเนืองนิจ อันเป็นภาระที่เปรียบเสมือนสิ่งใหญ่โตที่ต้องใช้อุตสาหะเป็นสำคัญ

²⁷ นอกจากผู้ที่รู้จักอัลลอฮฺ Ψ และนอบน้อมแต่พระองค์เท่านั้น ที่จะรู้สึกรู้ว่า การละหมาดนั้นเป็นเรื่องเล็กและปฏิบัติด้วยความศรัทธา

ส่วนหนึ่งจากมารยาทและคุณลักษณะอันดีงามของท่าน ศาสนทูตมุหัมมัด^๑ซึ่งเป็นต้นแบบของนักอะฮ์ลุลบัยต์คือมีความเมตตาสื่อสารต่อประชาชาติของท่าน ดังที่อัลลอฮ์^๒ตรัสว่า

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾

(التوبة : 128)

ความว่า “แท้จริงมีเราะฮ์สูลคนหนึ่งจากพวกท่านเองได้มาหาพวกท่าน แล้ว เป็นที่ลำบากใจแก่เขาในสิ่งที่พวกท่านได้รับความทุกข์ยาก เป็นผู้ห่วงใยท่าน เป็นผู้เมตตา ผู้กรุณาสื่อสาร ต่อบรรดาผู้ศรัทธา”

(อัตเตาบะฮ์ : 128)

4) สุภาพ อ่อนโยน นอบน้อม

ดังที่อัลลอฮ์^๓ตรัสว่า

﴿وَإِخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

(الشعراء : 215)

ความว่า “... และจงลดปีก^{๒๘}ของเจ้าแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติตามเจ้า”

(อิซซุอรอฮ์ : 215)

5) ร่วมสมาคม และปลีกตัวออกห่าง สันโดษ

การร่วมสมาคมเป็นสิ่งจำเป็น เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมซึ่ง โดยธรรมชาติของมนุษย์ไม่สามารถใช้ชีวิตอย่างลำพังได้ แต่ถ้ามีก็เป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้นและ มนุษย์ส่วนใหญ่ก็ไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ ที่กล่าวมานั้นเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับทางโลก ด้าน ศาสนาก็เช่นกันไม่สามารถที่จะปฏิบัติในสิ่งจำเป็นได้หากปราศจากการร่วมสมาคม เช่นการ ละหมาดญุมอะฮ์ การละหมาดวันอีดทั้งสองเป็นต้น

การสันโดษหรือปลีกตัวออกห่างเป็นสิ่งจำเป็น เพราะในบาง เวลา มีบางประการที่ศาสนาส่งเสริมให้ปฏิบัติอย่างสันโดษ เช่นการเอียะฮ์ดิกาฟในเดือนรอมฎอน และการละหมาดในตอนกลางคืนของเดือนรอมฎอน และการนั่งในมัสยิดเพื่อรอคอยการละหมาด ในเวลาดังกล่าวการปลีกตัวจากการร่วมสมาคมต่อมนุษย์ถือเป็นสิ่งที่ดี

²⁸ จนนอบน้อมอ่อนโยน

การร่วมสมาคมและการปลีกตัวออกจากมนุษย์ในบางช่วงบางเวลานั้นเป็นมารยาทและคุณลักษณะที่ดีของนักคะอะฮ์ ดังนั้นจำเป็นต้องใช่วิชาญาณในการแบ่งแยกระหว่างสองอย่างที่กล่าวมาถึงความเหมาะสมและถูกต้อง

3.1.5.3 ผู้ที่รับการคะอะฮ์

อับดุลกะรีม ไชดาน (Abd al-Karīm Zaydān, 1993 : 373) กล่าวว่า “ผู้ที่รับการคะอะฮ์นั้นจะเป็นมนุษย์คนไหนหรือประเภทไหนก็ได้ที่ถูกเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ Ψ เพราะอิสลามเป็นสารแห่งอัลลอฮ์ Ψ ที่พระองค์ได้แต่งตั้งให้ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ρ นำมาสู่มวลมนุษยชาติทั้งหมด”

ดังที่อัลลอฮ์ Ψ ตรัสว่า

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾

(الأعراف : 158)

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลาย! แท้จริงฉันคือเราะสูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่านทั้งหมด”

(อัลอะฮ์รอฟ : 158)

วาฮัฟ อัลเกาะฎอนีย (Wahaf al-Qahtāniy, 1997 : 163) ได้กล่าวว่า “จำเป็นสำหรับนักคะอะฮ์ที่ต้องรู้ว่าการคะอะฮ์ไปสู่อิสลามนั้นครอบคลุมมนุษย์ทั้งหมด ยิ่งไปกว่านั้น ทั้งญินและมนุษย์ ทุกเวลาทุกสถานที่จนถึงวันกิยามะฮ์ การคะอะฮ์นั้นไม่ได้เฉพาะเจาะจงอยู่เพียงกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดหรือเวลาหนึ่งเวลาใดหรือสถานที่หนึ่งสถานที่ใดเท่านั้น”

สิทธิสำหรับผู้รับการคะอะฮ์เป็นสิ่งจำเป็นที่นักคะอะฮ์จะต้องทำความเข้าใจเพื่อให้การคะอะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์ Ψ นั้นบรรลุผลและตรงตามแบบอย่างของท่าน ศาสนทูตมุหัมมัด ρ ดังที่บัสซาม อัลอุมูช (Bassām al-‘Amūsh, 2005 : 57) กล่าวถึงสิทธิสำหรับผู้รับการคะอะฮ์ว่า “สำหรับผู้รับการคะอะฮ์มีสิทธิหลายประการที่จำเป็นบนนักคะอะฮ์ต้องทำความเข้าใจ

ก. นักคะอะฮ์ต้องนำสารออกไปคะอะฮ์แก่ผู้รับการคะอะฮ์

ดังนั้นไม่เหมาะสมที่นักคะอะฮ์รอคอยให้ผู้อื่นเข้ามาหาตัวของเขา เพราะตำแหน่งหรือหน้าที่ของนักคะอะฮ์เปรียบเสมือนตำแหน่งหรือหน้าที่ของเราะสูล ρ คือการประกาศ ดังนั้นการคะอะฮ์จึงไม่เหมาะสมที่จะให้ผู้อื่นเข้ามาหาแต่ตรงกันข้ามนักคะอะฮ์ต้องเป็นฝ่ายเข้าไปหา

ข. นักคะอะฮ์ต้องไม่ถูกเหยียดหยามแก่ผู้รับการคะอะฮ์

ดังนั้นไม่เหมาะสมที่นักคอะวะสะจะเยาะเย้ยผู้รับการคอะวะสะ เพราะบางครั้งคนที่ในสายตามนุษย์ดูไม่มีเกียรติแต่ในทางกลับกัน ในสายตาอัลลอฮ์ Ψ กลับเป็น ผู้ที่มีเกียรติยิ่ง เช่นกลิ่นปากของคนทีถือศีลอดหอมยิ่งกว่าชะมดเชียงในทัศนะอัลลอฮ์ Ψ เพราะเป็นกลิ่นที่มาจากกรอฮิบะฮ์ต่อพระองค์ซึ่งแตกต่างจากกลิ่นปากที่เกิดขึ้นจากคิมของ มินเมาหรือทิ้งการแปลงฟัน” และอิสลามห้ามการเยาะเย้ย ดังที่อัลลอฮ์ Ψ ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ﴾

(الحجرات : 11)

ความว่า “โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย ชนกลุ่มหนึ่งอย่าได้เยาะเย้ยชนอีกกลุ่มหนึ่ง”

(อัลหุญรอต : 11)

ก. จำเป็นสำหรับนักคอะวะสะจะต้องรู้ถึงจำพวกหรือประเภทของผู้ที่รับการคอะวะสะเพื่อให้การคอะวะสะนั้นตรงตามเป้าหมายและสำเร็จลุล่วง บัสสาม อัลอุมูซ (Bassām al-‘Amūsh, 2005 : 60) ได้แบ่งประเภทผู้ที่รับการคอะวะสะดังนี้

1) บรรดาชนชั้นนำ

ดังที่อัลลอฮ์ Ψ ตรัสว่า

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ * قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾

(الأعراف : 59-60)

ความว่า “และแท้จริงเราได้ส่งนูहुไปยังประชาชาติของเขา แล้วเขาได้กล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉันจงเคารพสักการะอัลลอฮ์ Ψ เกิดไม่มีผู้ได้รับการเคารพสักการะใด ๆ สำหรับพวกท่านอีกแล้วอื่นจากพระองค์ แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะประสบแก่พวกท่าน * บรรดาชนชั้นนำในหมู่ประชาชนของเขา²⁹ ได้กล่าวว่า แท้จริงเขาเห็นท่านอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง”

(อัลอะอูรอฟ : 59-60)

2) ประชาชน

²⁹ คือของนบีนูहु

ประชาชนส่วนใหญ่พวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้อยู่ใต้การปกครอง
ที่ เป็นผู้ตาม และส่วนใหญ่พวกเขาเหล่านั้นยากจนและอ่อนแอตั้งที่อัลลอฮ์ Ψ ตรัสว่า

﴿فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾

(الزخرف : 54)

ความว่า “ด้วยเหตุนี้เขา (ฟิรอาาน) ได้หลอกหลวงหมู่ชนของเขา แล้ว
พวกเขาก็เชื่อฟังเขา แท้จริงพวกเขาเป็นหมู่ชนที่ฝ่าฝืน”

(อิซซุครุฟ : 54)

3) ผู้ฝ่าฝืน ผู้ตื้อดิ่ง

ดั่งที่อัลลอฮ์ Ψ ตรัสว่า

﴿فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لَهَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ
الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى﴾

(طه : 121)

ความว่า “ดั่งนั้น เขาทั้งสองจึงกินจากต้นไม้ที่สิ่งพึงสงวนของทั้ง
สองจึงถูกเผยแก่เขาทั้งสอง เขาทั้งสองจึงเริ่มเอาใบไม้ของสวนนั้น
มาปกปิดบนตัวของเขาทั้งสอง และอาดัมได้ฝ่าฝืนพระเจ้าของเขา
เขาจึงหลงผิด³⁰”

(ถุฮา : 121)

4) ผู้กลับกลอก

อัลลอฮ์ Ψ ได้อธิบายถึงการแสดงออกของผู้กลับกลอกไว้ใน

คัมภีร์อัลกุรอาน ดั่งที่อัลลอฮ์ Ψ ตรัสว่า

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾

(البقرة : 8)

³⁰ คือเขาได้ฝ่าฝืนข้อใช้ของพระเจ้าของเขา ด้วยการกินจากต้นไม้ เขาจึงหลงจากสิ่งที่เขาต้องการคือการอยู่ในสวนสวรรค์ตลอดกาล
โดยที่เขาหลงเชื่อคำล่อลวงของศัตรู

ความหมาย “และจากหมู่มชนนั้น มีผู้กล่าวว่า เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกแล้ว ทั้ง ๆ ที่พวกเขาหาใช่เป็นผู้ศรัทธาไม่”³¹”

(อัลบะเกาะเราะฮ์ : 8)

5) บรรดาเด็ก ๆ

อิสลามให้ความสำคัญกับบรรดาเด็ก ๆ ทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายเพราะเด็ก ๆ นั้นเป็นเผ่าพันธุ์ในอนาคตการดูแลเอาใจใส่เด็ก ๆ ในวันนี้เปรียบเสมือนการดูแลสังคมในวันข้างหน้า ดังนั้นศาสนาอิสลามจึงให้ความสำคัญกับบรรดาเด็ก ๆ ดังที่อัลลอฮ์ Ψ ตรัสว่า

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

(النور : 59)

ความว่า “และเมื่อเด็ก ๆ ในหมู่พวกเจ้าบรรลุนิติภาวะ ก็จงให้พวกเขาขออนุญาตเช่นเดียวกับบรรดาชนก่อนหน้าพวกเขาได้ขออนุญาต³² เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์ทรงชี้แจงโองการทั้งหลายของพระองค์ให้เป็นที่ชัดเจนแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อันนุร : 59)

6) บรรดาผู้หญิง

อิสลามให้ความสำคัญกับบรรดาผู้หญิงในประวัติศาสตร์อิสลามผู้หญิงมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการละทิ้งอะชุลละฮ์เพื่อศาสนาของอัลลอฮ์ Ψ เช่นท่านหญิงเคาะดีญะฮ์เป็นผู้หญิงท่านแรกที่ศรัทธาต่อศาสนทูตมุหัมมัด ρ และเป็นผู้หญิงที่มีบทบาทอย่างยิ่งในการละทิ้งอะชุลละฮ์ของท่านศาสนทูตมุหัมมัด ρ ดังนั้นนักอะชุลละฮ์ต้องให้ความสำคัญในการละทิ้งอะชุลละฮ์ บรรดาผู้หญิง

7) บรรดาผู้ร่ำรวยมั่งมี

อัลลอฮ์ Ψ ได้สร้างมนุษย์ขึ้นมาและมนุษย์นั้นก็มีความรักกับสมบัติ ดังที่อัลลอฮ์ Ψ ตรัสว่า

﴿وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا حَمِيمًا﴾

³¹ หมายถึงพวกมุนาฟิกที่ศรัทธาแต่เพียงคำพูด แต่หัวใจปฏิเสธ

³² คือจงสั่งสอนพวกเขาให้รู้จักมารยาทอันสูงส่ง คือการขออนุญาตก่อนเข้าห้อง

(الفجر : 20)

ความว่า “และพวกเจ้ารักสมบัติกันอย่างมากมาย³³”

(อัลฟัจร : 20)

สิ่งที่เห็นในความเป็นจริงส่วนน้อยของผู้ร่ำรวยที่จะศรัทธา และสละทรัพย์สมบัติเพื่อการภักดีต่ออัลลอฮ์ Ψ ดังนั้นจำเป็นสำหรับนักคอะวะฮ์ที่จะต้องมีความตั้งใจแน่วแน่ในการคอะวะฮ์พวกเขาเหล่านี้

8) บรรดาคนยากจน

คนยากจนถือได้ว่าเป็นหุ้นส่วนใหญ่ของสังคม พวกเขาโดยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ปฏิบัติตามเชื่อฟังต่อบรรดานบี O และคนดีๆ สำหรับพวกเขาไม่มีอะไรมากระตุ้นให้เป็นผู้ที่หยิ่งยะโสหรืออวดดีพวกเขาไม่มีสมบัติ ไม่ได้ได้รับความยุติธรรม แต่พวกเขา มีความหลงใหลในสวรรค์ของอัลลอฮ์ Ψ ที่จะชดเชยให้กับพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขาดหายไปในช่วงชีวิตของโลกนี้ จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักคอะวะฮ์ที่ต้องดูแลเอาใจใส่และคอะวะฮ์พวกเขาเหล่านั้นไปสู่อัลลอฮ์ Ψ

3.1.6 วิธีการการคอะวะฮ์

อับดุลกะรีม ไชดาน (Abd al-Karīm Zaydān, 1993 : 373) กล่าวถึงวิธีการคอะวะฮ์ว่า “การคอะวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์ Ψ ประกอบด้วยการคอะวะฮ์ด้วยคำพูด การคอะวะฮ์ด้วยการกระทำและการคอะวะฮ์ด้วยแนวทางการดำเนินชีวิตของนักคอะวะฮ์ที่เป็นแบบอย่างที่ดีจนทำให้ผู้อื่นสนใจอิสลาม” และท่านได้อธิบายแต่ละข้อดังนี้

3.1.6.1 การคอะวะฮ์ด้วยคำพูด

การพูด คือรากฐานในการเผยแพร่การคอะวะฮ์สู่อัลลอฮ์สำหรับอัลกุรอานคือคำพูดของอัลลอฮ์ Ψ ที่ประทานแก่ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ρ ดังที่อัลลอฮ์ Ψ ตรัสว่า

³³ นอกจากนี้พวกเขายังกินมรดกกันอย่างหนักโดยที่พวกเขาไม่ได้ถามกันว่ามันเป็นของทะเลหรือหะรอมกันแน่ และพวกเขารักทรัพย์สมบัติอย่างมากมายพร้อมกันมีความตระหนี่และตะกละตะกลามอีกด้วยเป็นการประณามในการสะสมสมบัติและตระหนี่ที่จะบริจาค

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ﴾

(التوبة : 6)

ความหมาย “และหากว่ามีคนใดในหมู่มุชริกได้ขอให้เจ้าคุ้มครอง³⁴ ก็จงคุ้มครองเขาเถิด จนกว่าเขาจะได้ยินคำรัส³⁵ ของอัลลอฮ์ แล้วจงส่งเขายังที่ปลอดภัย³⁶ของเขา นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเป็นกลุ่มชนที่ไม่รู้³⁷”

(อัตเตาบะฮ์ : 6)

ก. กฎเกณฑ์ของการคะอะฮ์ด้วยการพูด

1) จำเป็นต้องพูดอย่างชัดเจนไม่คลุมเครือในขณะที่เดียวกันไม่ควรสงสัยหรือลังเลต่อการพูด ที่สำคัญผู้พูดจะต้องพูดให้อีกฝ่ายเข้าใจ เพราะเป้าหมายของการพูดนั้น จะต้องสื่อถึงความหมายที่ดี ชัดเจน ดังที่อัลลอฮ์ Ψ ตรัสว่า

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾

(إبراهيم : 4)

ความว่า “และเราได้ส่งเราะสุลคนใด นอกจากด้วยการพูดภาษาชนชาติของเขา เพื่อจะได้ชี้แจงอย่างชัดเจนแก่พวกเขา³⁸”

(อิบรอฮีม : 4)

2) จำเป็นที่จะต้องพูดด้วยถ้อยคำที่มาจากสายรายงานที่น่าเชื่อถือ สำหรับนักคะอะฮ์จะต้องรักษาคำพูดในการใช้ถ้อยคำ ที่มาจากอัลกุรอาน อัศสุนนะฮ์ตลอดจน

³⁴ คือคุ้มครองให้พ้นจากอันตรายที่จะได้รับจากฝ่ายมุสลิม เพราะมุสลิมกำลังต่อสู้กับฝ่ายมุชริกอยู่ และการที่ให้ความคุ้มครองแก่เขา นั้น เพราะเขายังไม่รู้อะไร

³⁵ คือให้รับฟังโองการของอัลลอฮ์ Ψ และมีเวลาพอแก่การใคร่ครวญ แต่ถ้าเขาศรัทธาก็เป็นการดีแก่เขา แต่ถ้าเขาปฏิเสธก็เป็นสิทธิของเขา และจะไม่ได้รับความคุ้มครองอีกในโอกาสต่อไป

³⁶ คือที่ที่เขาได้รับความปลอดภัย

³⁷ คือไม่รู้บัญญัติของอัลลอฮ์ Ψ

³⁸ เพื่อที่จะชี้แจงบทบัญญัติของอัลลอฮ์ Ψ เพื่อให้พวกเขาเข้าใจมุ่งหมายของพระองค์ และเพื่อให้เป้าหมายของการเป็นเราะสุล Ψ มีความสมบูรณ์

บรรดานักปราชญ์อิสลาม เพราะถ้อยคำเหล่านั้น มีการจำกัดความของความหมายที่ชัดเจนปราศจากความหมายที่คลุมเครือซึ่งจะผูกมัดอยู่ในใจของผู้ที่รับการตะอวะฮ์

ข. ประเภทของการพูด

- 1) การกล่าวสุนทรพจน์
- 2) การสอน
- 3) การบรรยาย
- 4) การอภิปรายและการโต้เถียง
- 5) การส่งเสริมกระทำความดีและห้ามปรามจากความชั่ว
- 6) การเขียน การบันทึก

3.1.6.2 การตะอวะฮ์ด้วยการกระทำ

การตะอวะฮ์ด้วยการกระทำก็คือขจัดความชั่วออกไปด้วยการกระทำ นั่นคือความเข้าใจส่วนใหญ่ และถือว่าการตะอวะฮ์ด้วยการกระทำเช่นกันคือการยื่นหยัดในการทำความดี เช่นสร้างมัสยิด หรือโรงเรียน เป็นต้น ดังนั้นวิธีการตะอวะฮ์ด้วยการกระทำเป็นส่วนหนึ่งมาจากวิธีการตะอวะฮ์ไปสู่อัลลอฮ์ Ψ ที่แพร่หลาย

สำหรับกฎเกณฑ์ทั่วไปของการขจัดความชั่วนั้นคือคำกล่าวของท่านศาสนทูตมุหัมมัดว่า

((مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ))

(أخرجه مسلم، 49: 2001)

ความว่า “ใครก็ตามในหมู่พวกท่านที่เห็นความชั่วร้ายเขาจงเปลี่ยนแปลงมันด้วยมือของเขา หากเขาไม่สามารถก็ด้วยลิ้นของเขา และหากไม่สามารถก็ด้วยใจของเขา และนั่นคืออิมานที่อ่อนแอที่สุดแล้ว”

(บันทึกโดย Muslim : 2001: 49)

3.1.6.3 การตะอวะฮ์ด้วยแบบอย่างที่ดี

ก. ความสำคัญของแบบอย่างที่ดี

วิธีการที่สำคัญในการตะอวะฮ์สู่อัลลอฮ์ Ψ และดึงคุณมนุษย์ชาติไปสู่อิสลาม คือแบบอย่างที่ดีของนักตะอวะฮ์ และการกระทำที่ได้รับการยกย่องบุคลิกภาพที่ดี และจริยธรรมที่สูงส่ง มนุษย์ตอบรับแบบอย่างที่ดีและดึงคุณพวกเขาเหล่านั้นไปสู่อิสลาม เพราะผล

สะท้อนที่ได้รับจากการกระทำและจรรยาบรรณที่มากกว่าผลสะท้อนที่ได้จากการพูดเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

ข. รากฐานของแบบอย่างที่ดี

รากฐานของแบบอย่างที่ดีที่นักคอะวะฮุมุสลิมจะต้องมีเพื่อเป็นแบบอย่างให้แก่ผู้อื่นนั้น มีสองรากฐานที่สำคัญ

1) จรรยาบรรณที่สวยงาม กล่าวคือสำหรับนักคอะวะฮุมุสลิมจะต้องมีความอดทน ดังที่อัลลอฮ์ Ψ ตรัสว่า

﴿يَا بَنِيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَآمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾

(لقمان : 17)

ความว่า “โอ้ลูกเอ๋ย เจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและจงใช้กันให้กระทำความดีและจงห้ามปรามกันให้ละเว้นการทำความชั่วและจงอดทนต่อสิ่งที่ประสบกับเจ้า”³⁹ แท้จริงนั่นคือส่วนหนึ่งจากกิจการที่หนักแน่น มั่นคง⁴⁰”

(ลูกมาน : 17)

2) การกระทำต้องสอดคล้องกับคำพูด ดังที่อัลลอฮ์ Ψ ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ * كَبِيرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾

(الصف : 2-3)

ความหมาย “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ทำไมพวกเจ้าถึงกล่าวในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ เป็นที่น่าเกลียดยิ่งที่อัลลอฮ์ การที่พวกเจ้าพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ”⁴¹”

³⁹ คือจงอดทนต่อความขากลำบาก ความยากแค้น และภัยพิบัติต่างๆ เพราะผู้ที่เรียกร้องไปสู่สวรรค์นั้นย่อมเผชิญกับการถูกทำร้ายอยู่เสมอ

⁴⁰ ในกิจการดังกล่าวนี้เป็นส่วนหนึ่งจากการที่อัลลอฮ์ Ψ ทรงตัดสินใจอย่างแน่วแน่ และทรงใช้ให้กระทำ อิบน์อุบบาสกล่าวว่าเป็นส่วนหนึ่งจากการมีความศรัทธาอย่างแท้จริงคือ การอดทนต่อความทุกข์ยากความลำบากนานาประการ

⁴¹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ Ψ และเราะซูลของพระองค์เอ๋ยทำไมพวกเจ้าพูดสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยลิ้นของพวกเจ้าแล้วพวกเจ้าไม่ปฏิบัติตามที่ได้พูดไว้เป็นคำถามปฏิเสธเชิงประนามในอายะฮ์ต่อมาได้ย้าถึงการปฏิเสธต่อพวกเขาว่า การกระทำของพวกเจ้าไม่ปฏิบัติตามที่ได้พูดไว้ เป็นคำถามปฏิเสธเชิงประนามในอายะฮ์ต่อมาได้ย้าถึงการปฏิเสธต่อพวกเขาว่า การกระทำของพวกเจ้านี้เป็น

(อัสศอฟ : 2-3)

3.2 การตะอวอะฮ์แก่มุอัลลัฟในอิสลาม

3.2.1 มุอัลลัฟ

ยูซุฟ อัลเกาะเราะะฎอวียี (Yūsuf al-Qaradāwiy, 2006 : 606) ได้ให้ความหมายมุอัลลัฟว่า “มุอัลลัฟ ถูกนำมาจากคำว่า (الْمُؤَلَّفَةُ قُلُوبُهُمْ) หมายถึงบรรดาผู้ที่มีความต้องการในการทำให้หัวใจของพวกเขาเหล่านั้นนั้นเอนเอียงไปสู่อิสลาม หรือทำให้หัวใจของพวกเขาเหล่านั้นมั่นคงในอิสลาม หรือด้วยการยุติการประสังครายต่อบรรดามุสลิม หรือมุ่งหวังประโยชน์ของพวกเขาในการปกป้องมุสลิม หรือช่วยเหลือมุสลิมให้มีชัยชนะเหนือศัตรูของพวกเขา เป็นต้น”

ดังที่อัลลอฮ์ Ψ ตรัสว่า

﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

(التوبة : 60)

ความว่า “แท้จริงทานทั้งหลาย⁴² นั้น สำหรับบรรดาผู้ที่ยากจน⁴³ และบรรดาผู้ที่ขัดสน⁴⁴ และบรรดาเจ้าหน้าที่ในการรวบรวมมัน⁴⁵ และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาสนิทสนม⁴⁶ และในการไถ่ทาส และบรรดาผู้ที่หนีสินล้นตัว⁴⁷ และในทางของอัลลอฮ์ Ψ ⁴⁸ และผู้ที่อยู่ใน

เรื่องใหญ่ คือเป็นที่เกลียดชังอย่างยิ่ง ณ ที่พระเจ้าของพวกเขาเจ้าคือพูดแล้วไม่ปฏิบัติตามคำพูดสัญญาแล้วไม่ปฏิบัติตามสัญญา กล่าวกันว่าคือการที่มนุษย์ใช้ให้พี่น้องของเขากระทำความดีแต่เขาไม่ปฏิบัติและห้ามคนอื่นมิให้กระทำความชั่วแต่เขากระทำความชั่ว

⁴² หมายถึงทรัพย์สินส่วนชะกาต

⁴³ คือผู้ที่มีรายได้ไม่พอเลี้ยงครอบครัว

⁴⁴ คือผู้ที่ไม่มียาได้อะไร และไม่มียินที่จะใช้จ่ายในการครองชีพ

⁴⁵ คือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งให้ไปรวบรวมชะกาตทั้งนี้ โดยแบ่งทรัพย์สินชะกาตส่วนนั้นให้เป็นค่าจ้างแก่พวกเขา

⁴⁶ คือผู้ที่อิสลามได้นำมโนะวาจใจของเขาให้แก่มุสลิม ใน การให้ชะกาตส่วนหนึ่งแก่พวกเขา นั้น ก็เพื่อจงใจพวกเขาให้รับนับถืออิสลาม หรือไม่ก็เพื่อเป็นการขยับยั้งพวกเขามิให้คร่ำครายต่อมุสลิม และเป็นกำลังป้องกันให้แก่มุสลิมอีกด้วย และยังหมายถึงผู้ที่รับนับถืออิสลามใหม่ ๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งในการศรัทธาของเขา

⁴⁷ หมายถึงหนีสินที่มีได้เกิดขึ้นจากการกระทำที่ฝ่าฝืนบัญญัติศาสนา

ระหว่างเดินทาง⁴⁸ ทั้งนี้เป็นบัญญัติอันจำเป็นซึ่งมาจากอัลลอฮ์ Ψ
และอัลลอฮ์ Ψ นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

(อัตเตาบะฮ์ :60)

ชมรมผู้บริหารมัศยิดเขตหนองจอก (2554 : 1) ได้ให้ความหมายมุลลัฟว่า “ผู้
ได้รับฮิญาซะฮ์ (การชี้ทางนำ) จากพระเจ้าเป็นผู้ให้ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตสู่อิสลาม เขาคือผู้บริสุทธิ์ที่
ตั้งคมมุสลิมจะต้องดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด แม้แต่ชะกาดของมุสลิมก็จำเป็นจะต้องมอบให้เขา”

3.2.2 การตะอวะฮ์แก่มุลลัฟในยุคเริ่มต้น

เมื่อท่านศาสนทูตมุหัมมัด ρ ได้ตะอวะฮ์ผู้คนในยุคเริ่มต้นจากหนึ่งคน สองคน
สามคนและเพิ่มจำนวนมากขึ้นเป็นทวีคูณทำให้อิสลามแผ่ขยายออกไปกว้างไกล อันเนื่องมาจาก
วิธีการตะอวะฮ์ที่ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ρ ปฏิบัติต่อผู้รับการตะอวะฮ์ ในหนังสือ 10 เศาะหาบะฮ์ผู้
ได้รับสัญญาสวรรค์ (มันศูร อับดุลลอฮ์, 2553 : 4) ได้อธิบายถึงการเข้ารับอิสลามของบรรดา
เศาะหาบะฮ์ดังนี้

1. อูบัยกร อัสซิดดีก

การเข้ารับอิสลาม เมื่อตอนที่ท่านนบีมุหัมมัด ρ ได้รับว่าหุยูแต่งตั้งท่านให้
เป็นศาสนานั้นอูบัยกร τ อยู่ที่เยเมนเมื่อกลับมาซึ่งมักกะฮ์ผู้นำของมักกะฮ์คืออูบัยฮ์ อุดบะฮ์
ชัยบะฮ์ และคนอื่นๆ ได้เข้าพบอูบัยกร τ และแจ้งแก่อูบัยกรว่าหลานชายของอูบัยฮ์คือ มุหัมมัด ρ
ได้ประกาศตนเป็นศาสดาของพระเจ้าแล้ว ขอให้อูบัยกร τ ได้ตรวจสอบเรื่องนี้ด้วย เพื่อว่า อูบัยกร τ
จะได้ร่วมปฏิบัติเช่นคนอื่น แต่แล้วพวกเขาก็คาดคิดเมื่ออูบัยกร τ ประกาศเข้ารับศรัทธาด้วยความ
มั่นใจ ดังที่ศาสดาเคยกล่าวไว้ว่า “ฉันเทศนาให้ผู้คนเห็นคุณค่าของอิสลามทุกคนดูเหมือนจะใช้
ความคิดถึงแม้เพียงชั่วขณะหนึ่งแต่อูบัยกร τ มิได้เป็นเช่นนั้นเพียงฉันอธิบายหลักการอิสลามให้เขา
ทราบเขาก็เข้ารับอิสลามทันที”

หากอัลลอฮ์ประสงค์ให้ใครได้รับทางนำแน่นอนเป็นเรื่องง่ายสำหรับเขาที่
จะยอมรับอิสลามดังท่านอูบัยกร อัสซิดดีก เข้ารับอิสลามอย่างไม่ลังเลอันเนื่องมาจากมีความ
เชื่อมั่นในนักตะอวะฮ์คือศาสนทูตมุหัมมัด ดังนั้นคุณลักษณะของนักตะอวะฮ์จึงมีความสำคัญอย่าง
ยิ่งในการตะอวะฮ์

2. อุมร์ เป็น อัลค็อฎฏอบ τ

⁴⁸ หมายถึงเข้าไปในการเตรียมกำลังเพื่อต่อสู้ฝ่ายศัตรูที่รุกราน และเพื่อป้องกันและเผยแพร่ซึ่งศาสนาของอัลลอฮ์ Ψ ตลอดจนในทาง
อื่นๆ ที่เป็นวิถีทางของพระองค์

⁴⁹ คือที่ขาดค่าใช้จ่ายในระหว่างเดินทาง ทั้งนี้ย่อมเป็นการดำเนินทางที่ได้รับการเห็นชอบด้วยบัญญัติศาสนา

การเข้ารับอิสลาม เมื่อการคะอะฮ์ของท่านเราะสุลุลลอฮ์ร่อฎ็อย์อิทธิพลมากขึ้นผู้ปฏิเสธชาวมักกะฮ์ จึงก่อกรรมทำเข็ญต่อผู้ที่อ่อนแอมากขึ้น มากขึ้น แต่นั่นสำหรับอุมร์แล้วมันยังน้อยไปถึงที่เขาคิดก็คือการขูดรากถอนโคนแนวคิดนี้เสียโดยการสังหาร มุฮัมมัดร่อฎ็อย์แต่ใครเล่าจะกล้าหาญพอที่จะทำเช่นนั้นได้ เขาจึงต้องขอจัดการเสียด้วยตัวเองวันหนึ่งเขาถือดาบออกจากบ้านไปเพื่อหามุฮัมมัดร่อฎ็อย์หมายจะตัดศีรษะเสีย แต่เสาะหาบะฮ์คนหนึ่งรู้ถึงเจตนาของเขาจึงได้เข้าขัดขวางไว้ แล้วถามอุมร์ว่า“อุมร์เจ้าจะไปไหน?” “ฉันจะไปสังหารมุฮัมมัด”อุมร์ตอบกลับไปดูแลครอบครัวของท่านก่อนจะคิดว่าบัดนี้น้องสาวและน้องเขยของท่านรับอิสลามไปแล้วทำไมไม่ไปจัดการกับเขาละ? ได้ยินเช่นนั้นอุมร์ถึงกับเคียดเคืองใหญ่ รีบรุดกลับบ้านอย่างฉุนเฉียวได้ยินเสียงเคาะประตูออกมา เขาจึงรีบเปิดประตูบ้านน้องสาวพบว่าเธอและสามีกำลังศึกษาอัลกุรอานอยู่กับค็อบาบ เป็น อัลอะร็อด ซึ่งหลบซ่อนอยู่หลังจากรู้ว่าอุมร์กำลังเข้ามา “ฟาฏิมะฮ์เจ้าทำอะไรกัน ใครอยู่ในบ้านกับพวกเจ้า เจ้าอ่านอะไร?” สะอิดน้องเขยของเขาก็ก้าวออกมา อุมร์ทบทวนเขาจนล้มลงจับเขาผูกด้วยเชือกเหมือนเชลยศึก อุมร์กระที่บและทบทวนตีสะอิดอย่างหนักจนน้องสาวทนไม่ไหว ฟาฏิมะฮ์จึงเข้ามาขวางไว้ เขาใช้สันดาบทุบไปโดนใบหน้าของเธอจนเลือดอาบเมื่อเห็นรอยเลือดของน้องสาว เขาจึงค่อยๆ สงบลงบ้าง “พี่ชายของข้าหาก मैं พี่จะฆ่าเราอันเนื่องมาจากอิสลามเราก็ยอม เพราะตอนนี้เราเข้ารับอิสลามแล้ว”ฟาฏิมะฮ์กล่าวตอบ อุมร์จึงขอร่านสิ่งที่ถูกบันทึกไว้ในแผ่นหนังสือเพื่อดูว่ามันคืออะไรกันแน่ทำไมสามารถเปลี่ยนชีวิตของน้องสาวได้ถึงขนาดนี้ ในที่สุดเมื่อเขาอ่านส่วนหนึ่งของคัมภีร์อัลกุรอานที่ปรากฏอยู่ในแผ่นบันทึกหัวใจของอุมร์ก็เปลี่ยนไปทันที คราวนี้เขาก้าวเท้าลงจากบ้านเพื่อไปหามุฮัมมัดร่อฎ็อย์อีกครั้ง ณ ที่เราะสุลุลลอฮ์บรรดาเสาะหาบะฮ์กำลังรวมตัวกันอยู่เมื่อเห็นอุมร์ก้าวเข้ามา ก็แจ้งเรื่องนี้แก่ท่านเราะสุลว่าทำอะไรท่านเราะสุลตั้งปล่อยให้เขาเข้ามา และแล้วการเข้ามาครั้งนี้ของเขามีขึ้นเพื่อการเป็นศรัทธาอีกแล้ว เขามาเพื่อประกาศรับอิสลามต่อหน้าท่านศาสนทูตมุฮัมมัดร่อฎ็อย์ท่านอุมร์เป็น อัลค็อฎฏอบได้รับฮิญาซะฮ์ทางนำจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าหลังจากได้อ่านส่วนหนึ่งของสุเราะฮ์อุฮานั่นเอง

อุมร์ เป็น อัลค็อฎฏอบ เข้ารับอิสลามด้วยสื่อคืออัลกุรอานที่นักคะอะฮ์ได้มอบให้ เมื่อท่านได้อ่านอัลกุรอานทำให้ท่านยอมรับอิสลาม ซึ่งการเข้ารับอิสลามของท่านมีองค์ประกอบของการคะอะฮ์ดังนี้ นักคะอะฮ์ คือน้องสาวและสามีของหล่อน ผู้รับการคะอะฮ์คือท่านอุมร์ เป็น อัลค็อฎฏอบ และมีอัลกุรอานเป็นสื่อในการคะอะฮ์ การเข้ารับอิสลามของท่านจึงเป็นตัวอย่างที่นักคะอะฮ์ในยุคปัจจุบันต้องเรียนรู้ทำความเข้าใจและเอาวิธีการคะอะฮ์ในครั้งนั้นมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับยุคปัจจุบัน

3. อุษมาน เป็น อัฟฟาน

การเข้ารับอิสลาม ท่านเป็นคนกลุ่มแรกๆ ที่เข้ารับอิสลามโดยการชักชวนของสหายที่ท่านรักมากที่สุดคืออับูบักร์ตอนแรกได้รับความกดดันอย่างมากจากครอบครัวเนื่องจากพวกเขายังต่อต้านอิสลามอยู่ท่านถูกหากิมผู้เป็นลุงจับมัดมือมัดเท้าทรมานอย่างทารุณและนำไปขังยังห้องมืด แต่ท่านอุษมานก็อดทน ท่านเราะสูลมีความรักต่อท่านอุษมานมากจึงยกลูกสาวให้แต่งงานถึงสองคน เมื่อภรรยาคนหนึ่งเสียชีวิต ท่านเราะสูลจึงยกลูกสาวให้เป็นภรรยาท่านอุษมานอีกคนหนึ่ง

อุษมาน เป็น อัฟฟาน เข้ารับอิสลามด้วยการคะอะฮ์จากสหายของท่านคือท่านอับูบักร์ ท่านอับูบักร์ เป็นนักคะอะฮ์ที่นักคะอะฮ์ในปัจจุบันต้องเอาเป็นแบบอย่างเพราะท่านไม่เคยหยุดนิ่งในการคะอะฮ์และยังเป็นห่วงสหายของตัวเองด้วยการคะอะฮ์สหายเข้ารับอิสลามโดยไม่รีรอหรือลังเลใดๆ

4. อลี เป็น อปีฏอลิบ

การเข้ารับอิสลาม วันหนึ่งท่านได้เห็นนบีและท่านหญิงเคาะดีญะฮ์กำลังละหมาดออลิ์จึงได้ถามว่า “เมื่อสักครู่ท่านทำอะไรกัน?” ท่านเราะสูลตอบว่า “นี่คือศาสนาที่เที่ยงแท้ที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ฉันเพื่อให้ฉันได้เรียกร้องผู้คนทั้งหลายมาสู่มัน” ท่านเราะสูลจึงบอกให้อลีรับศรัทธาในอิสลามท่านออลิ์ไม่รับปากเพราะขณะนั้นท่านยังเด็กจึงตอบว่าจะต้องนำเรื่องนี้ไปปรึกษาคุณพ่อก่อนท่านเราะสูลจึงสั่งว่า แม้จะไม่ยอมรับก็ขอให้เก็บเรื่องนี้เป็นความลับ รุ่งเช้าวันต่อมาออลิ์ตัดสินใจเข้ารับอิสลามกับท่านเราะสูลโดยการยืนยันอย่างแน่วแน่ว่าจะศรัทธาต่ออัลลอฮ์และปฏิบัติเสกเซตเจ้าองค์ต่างๆ ทั้งหมดและเขายังได้เก็บรักษามันไว้เป็นความลับตามคำแนะนำของท่านเราะสูลออลิ์เป็นเด็กคนแรกที่เข้ารับอิสลามขณะนั้นเขามีอายุเพียง 9 - 10 ปี เท่านั้น

อลี เป็น อปีฏอลิบ เข้ารับอิสลามด้วยการเป็นแบบอย่างที่ดีของนักคะอะฮ์คือการละหมาดของท่านนบี แบบอย่างการละหมาดของท่านนบีทำให้ท่านออลิ์ตั้งคำถามว่า “เมื่อสักครู่ท่านทำอะไรกัน?” ท่านเราะสูลตอบว่า “นี่คือศาสนาที่เที่ยงแท้ที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ฉันเพื่อให้ฉันได้เรียกร้องผู้คนทั้งหลายมาสู่มัน” จากเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นสาเหตุให้ท่านออลิ์ยอมรับอิสลาม ดังนั้นนักคะอะฮ์จึงจำเป็นต้องมีความรู้เพื่ออธิบายให้ผู้ที่สนใจอิสลามได้เข้าใจอิสลามอย่างที่ท่านนบีผู้หามัคได้บรรยายให้ท่านออลิ์รับฟัง

3.3.3 การคะอะฮ์แก่มุอัลลัฟในยุคปัจจุบัน

ในปัจจุบันผู้ที่สนใจอิสลามศึกษาอิสลามและเข้ารับอิสลามมีจำนวนมากส่วนหนึ่งจากผู้เข้ารับอิสลามในยุคปัจจุบันดังที่ วาริช อัมริล(2553 : 47) ได้ยกตัวอย่างบาทหลวงและศาสนาจารย์ในคริสตศาสนาที่ได้รับข้อมูลข่าวสารอคติผิดพลาดเกี่ยวกับอิสลาม แต่ด้วยการแสวงหาที่ไม่ย่อท้อและด้วยหัวใจที่เปิดกว้าง วันหนึ่งพวกเขาได้ค้นพบสังขรณ์ และนำยินดีที่ท่านเหล่านั้นจำนวนมากต่างก็ร่วมแรงร่วมใจนำความจริงแห่งผู้อภิบาลออกเผยแพร่แก่เพื่อนร่วมโลกด้วยวิธีการใหม่ๆ ที่น่าสนใจ และแสดงให้เห็นภาพที่ชัดเจนของอิสลามศาสนาที่เติบโตเร็วที่สุดในโลก

1. เอสตานิสเลา โซเรีย บาทหลวงคาทอลิกฟิลิปปินส์

เขาเคยเป็นที่รู้จักในชื่อ “คุณพ่อสแตน” ของชุมชนชาวคาทอลิกใจกลางกรุงมะนิลา ฟิลิปปินส์ แต่ในปัจจุบันกลับใช้ชื่อ “มุฮัมมัด” ตามชื่อศาสนทูตผู้ยิ่งใหญ่ของอิสลามเมื่อปี 2002 เอสตานิสเลา โซเรีย บาทหลวงในสังฆมณฑลอาร์คบิชอปแห่งมะนิลา ประกาศเปลี่ยนศรัทธาจากคริสตศาสนาเป็นอิสลาม และเปลี่ยนชื่อเป็นมุฮัมมัด โซเรีย ท่ามกลางความตกตะลึงของสมาชิกในตระกูลที่เป็นคาทอลิกเคร่งศาสนา “ครอบครัวผมเสียใจมากไม่มีใครยอมพูดกับผมมีเพียงภรรยาของญาติคนหนึ่งเท่านั้นที่เข้าใจ” โซเรียกล่าว ในขณะที่เพื่อนนักบวชและเพื่อนฝูงอื่นๆ ขุ่นเคืองต่อการตัดสินใจครั้งนั้นอย่างมาก โซเรียบอกว่าเขาตัดสินใจแล้วและจะไม่หันหลังกลับ ไม่มีอะไรจะมาหยุดยั้งเขาจากการถอดเสื้อคลุมนักบวชคริสต์ออกแล้วหันมารับอิสลามได้ เรื่องนี้เริ่มต้นอย่างทำทนายที่เคียว การเปลี่ยนศรัทธาของเขาเริ่มต้นมาจากคำพูดของอดีตผู้นำมุสลิมมินดาเนา นูร์มิซซารี ที่ประกาศว่าทุกคนในเกาะมินดาเนายังมีคนอีกหลายเผ่าเป็นชาวโมโร โซเรียแย้งผู้นำโมโรว่า ที่มินดาเนายังมีคนอีกหลายเผ่าพันธุ์เช่น มาโน โบและซามา ช่วงนั้นโซเรียสอนเทววิทยาที่มหาวิทยาลัยเซนต์โอสเตอ มะนิลา สถาบันชั้นยอดของฟิลิปปินส์ จากนั้นเขาเริ่มศึกษาประวัติศาสตร์มินดาเนาเพื่อยืนยันข้อโต้แย้งและเพื่อเป็นหลักฐานทางสังคมวิทยา แต่สิ่งที่โซเรียค้นพบมิใช่เพียงแต่ความรู้เรื่องประวัติศาสตร์และสังคมวิทยาเท่านั้นกลับได้พบอย่างอื่นด้วย “ผมเจอว่าข้อกล่าวหาต่างๆ ต่อชาวมุสลิมนั้นไม่จริงเลย พวกเขาถูกกดขี่จากพวกล่าอาณานิคม” “ผมคิดว่าพวกมุสลิมโง่และรับรู้ข่าวสารภายนอกน้อย จึงมีความคิดอยากเปลี่ยนคนพวกนี้ให้เป็นชาวคริสต์” โซเรียกล่าว แต่สิ่งที่เกิดขึ้นกลับตรงข้ามกับความตั้งใจ

กอสเปลที่ต่างกัน โซเรียเริ่มต้นศึกษาอิสลาม “ผมคล่องภาษาละตินกรีกและฮีบรูมาก่อนแล้วจึงคิดว่าการเรียนรู้ภาษาอารบิกน่าจะง่าย ผมต้องการแปลงานเขียนภาษาอารบิกเป็นภาษาอังกฤษ รวมทั้งแปลงานเขียนของตะวันตกอย่างเอ็กซ์โฮเจนเจลิสไปเป็นภาษาอารบิก แต่ก็พบว่ายากพอสมควร” เขาเชื่อว่าการแปลงานเขียนของตะวันตกเป็นภาษาอารบิกจะทำให้ชาวมุสลิมในมินดาเนาหันมาศรัทธาในศาสนาคริสต์ “ผมต้องการเปิดหัวใจพวกเขาสู่คริสต์ศาสนา เพราะได้

ยื่นเรื่องเสียๆ หายๆ ของมุสลิมมานักต่อนัก ผมจึงบอกกับตัวเองว่าต้องให้การศึกษาแก่พวกมุสลิม” แต่เมื่อยังศึกษาลึกลงไป โซเรียกลับพบว่าพวกที่ถูกเรียกว่าบิดาแห่งคริสตจักร อย่างเช่นนักบุญ โทมัสอโควนัส กลับได้ความรู้มาจากปรัชญาอิสลาม โซเรียยังอ่านกอสเปลของนักบุญบาร์นาบาส ซึ่งระบุว่าพระเยซูมิได้เสียชีวิตบนไม้กางเขน ท่านถูกนำตัวขึ้นไปไว้ในสวรรค์ก่อนหน้านั้นแล้ว ผู้ที่ถูกตรึงกางเขนคือ ยูดาส อิสคาริโอท ผู้ทรยศต่างหาก กอสเปลฉบับนี้ยังได้พยากรณ์ถึงการมาของ มุฮัมมัด ๐ นักวิชาการส่วนใหญ่ทั้งของคริสต์และอิสลามลงความเห็นว่ากอสเปลฉบับนี้ถูกปลอมแปลงขึ้นมา มีเพียงนักวิชาการมุสลิมจำนวนน้อยเท่านั้นที่เชื่อว่ากอสเปลฉบับจริง

สงสัยในตรีเอกานุภาพ โซเรียถือกำเนิดในปี 1941 เขามีความสงสัยในคำสอนของคริสต์ศาสนามานาน โซเรียเคยถกเรื่องนี้กับพ่อของเขาตั้งแต่อายุ 21 ปี คำถามสำคัญคือ ตรีเอกานุภาพการเติบโตในครอบครัวคาทอลิกที่เคร่งครัดมีส่วนให้โซเรียเข้าสู่วงการศาสนา แต่ไม่ได้ทำให้เขาหยุดตั้งคำถามเกี่ยวกับคำสอน โซเรียเป็นบาทหลวงในปี 1988 งานแรกคือเป็นบาทหลวงในสังคมฆมณฑลมาทิกและคาถุกันของกรุงมะนิลา ช่วงนั้น โซเรียยิ่งพุดมากขึ้นเรื่องความสงสัยต่อคำสอน จึงถูกย้ายไปสอนเทววิทยาที่มหาวิทยาลัยคิลิมานแห่งฟิลิปปินส์ ซึ่งเขาบอกว่า “คงเป็นเพราะต้องการเย็บปากผม” แต่บรรยากาศเสรีประชาธิปไตยที่มหาวิทยาลัยกลับยิ่งทำให้โซเรียเด็ดเดี่ยวต่อการตัดสินใจที่นำไปสู่การเปลี่ยนศรัทธาเป็นศาสนาอิสลาม

จบความสงสัยทั้งปวง โซเรียประกาศรับอิสลามในวันที่ 2 กันยายน 2002 เป็นเวลาประมาณ 14 ปีหลังจากบวชเป็นบาทหลวงคาทอลิก และช่างต่างกับช่วงเป็นบาทหลวงที่มีความสงสัยไม่เลิก การเปลี่ยนมารับอิสลามคือสิ่งที่เขามั่นใจอย่างที่สุด โซเรียกล่าว เขาใช้ชีวิตแบบมุสลิม ไปเมกกะกับกลุ่มอะฮ์ลุลบัยต์มาแล้วหลายครั้ง แต่งงานมีครอบครัว ปี 2004 โซเรียแต่งงานกับ ฮันน่าห์ หญิงสาววัย 24 ปี ช่วงเป็นบาทหลวงคาทอลิก โซเรียต้องครองตัวโสด แต่เมื่อเป็นมุสลิมเขาปฏิบัติตามคำสอนในอัลกุรอานการมีครอบครัวเป็นเรื่องปกติของมนุษย์โลก ไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจ

สิ่งที่มุสลิมควรเรียนรู้จากชาวคริสต์ โซเรียบอกว่าหากมีสิ่งที่มีมุสลิมต้องเรียนรู้จากคริสตชน ก็ต้องเป็นระบบบริหาร “เพราะโครงสร้างที่ดีจะช่วยให้การเผยแพร่อิสลามก้าวหน้ากว่านี้มาก ดังเช่นระบบบริหารที่ดีมากๆ ของคริสตจักรทำให้ศาสนาคริสต์เผยแพร่ไปอย่างรวดเร็ว” เขาแนะนำว่า มุสลิมต้องตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นทุกมุมโลกดังเช่นที่มีขบวนการคริสต์ทำ “ทำไมประเทศมุสลิมทั้งหลายถึงไม่ผลิตครูสอนศาสนาเพื่อไปเผยแพร่ศาสนา ดังที่มีขบวนการคริสต์ทำเล่า?” โซเรียตั้งคำถาม (ประมาณว่าสินค้ำดี แต่โปรโมทไม่เป็น!) ยังคงเป็น “คุณพ่อสแตน” แม้จะเปลี่ยนชื่อเป็นมุฮัมมัดแล้ว เพื่อนๆ ของโซเรียยังเรียกเขาว่าคุณพ่อสแตนแม้แต่ชาวมุสลิมก็เรียก

แบบนี้เพื่อนๆ ชาวอาหรับบอกว่า ผมไม่ควรเปลี่ยนชื่อเพื่อที่ใครๆ จะรู้ว่าผมเคยเป็นบาทหลวงคาทอลิกก่อนหน้ามารับอิสลาม เขากล่าว พวกอาหรับเค้าภูมิใจนะ โห่เรียก

สรุปจากเรื่องราวการรับอิสลามของคุณพ่อสแตนเนื่องจากสาเหตุต้องการคะอะฮ์ชาวมุสลิมไปสู่ศาสนาคริสต์หลังจากมีเป้าหมายที่ชัดเจนคุณพ่อสแตนก็เริ่มศึกษาอิสลามจากอัลกุรอานและหนังสือต่างๆ จากผู้คนรอบข้าง ในที่สุดเขาเข้าใจอิสลามและยอมรับอิสลามในทุกๆ ด้านและหลังจากนั้นคุณพ่อสแตนก็เข้ารับอิสลาม สำหรับข้อคิดจากเรื่องดังกล่าวทำให้รู้ว่าอัลกุรอานคือคัมภีร์ที่เป็นสื่อในการคะอะฮ์ที่อัลลอฮ์ได้ประทานให้กับนบีมุฮัมมัดมาเป็นทางนำแก่มนุษยชาติ ดังนั้นนักคะอะฮ์จะต้องศึกษาอัลกุรอานอย่างจริงจังเพื่อเป็นเครื่องมือในการคะอะฮ์

2. ปาสเตอร์โยฮันเนส ศิษยาภิบาลมาเลเซียปาสเตอร์โยฮันเนส ศิษยาภิบาลมาเลเซีย

เรื่องราวของปาสเตอร์โยฮันเนสแห่งรัฐซาบารุ ประเทศมาเลเซีย ผู้กลายเป็นมุฮัมมัด ฟิรฮาน อับดุลลาฮ์ ขอดนักคะอะฮ์ ผมก็คล้ายกับชาวมุสลิมใหม่หลายๆ คนในวันนี้ ผมถือกำเนิดในครอบครัว คริสเตียนเคร่งศาสนาในเมืองเล็กๆ ของรัฐซาบารุมาเลเซีย พ่อส่งผมไปโบสถ์เพื่อศึกษาหลักธรรมคริสต์ตั้งแต่อายุ 7 ขวบ ผมใช้เวลา 8 ปีเต็มในการศึกษาและเทรนเป็นศิษยาภิบาลที่สภาขบวนการศึกษาในมาเลเซียสองปี ก่อนได้รับเชิญจากสภาขบวนการศึกษา ไบเบิลอิน โนนิเซียไปศึกษาไบเบิลและภาษาฮิบรูเพิ่มเติมที่วิทยาลัยของสถาบันที่เมืองบันดุง อินโดนีเซีย เมื่อกลับมายังมาเลเซีย ผมได้เข้าร่วมในศาสนสัมพันธ์ระหว่างอิสลามกับคริสต์ศาสนาหลายครั้ง มีโอกาสอ่านคัมภีร์อัลกุรอานและเปรียบเทียบกับคัมภีร์ไบเบิล ผมใช้เวลาศึกษาอัลกุรอานถึง 6 ปี ปาสเตอร์โยฮันเนสมีข้อสงสัยในหลักคำสอนเชิงคริสต์ศาสนา ที่ผมมองที่สุดก็คือคำสอน สองข้อ ข้อแรกตรีเอกานุภาพ ที่เชื่อว่าพระเจ้ามีองค์เดียวแต่สามภาค และข้อที่สองการรับศีลล้างบาปที่เรียกว่าแบบติสม์ การศึกษาเปรียบเทียบคัมภีร์ของทั้งสองศาสนาอัลกุรอานและไบเบิล อ่านหนังสือเกี่ยวกับอิสลามและถกปัญหาเกี่ยวกับชาวมุสลิมได้นำผมไปสู่การรับอิสลาม

ขอบคุณพระเจ้าผู้เป็นเจ้าวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 1990 ปาสเตอร์โยฮันเนสเปล่งวาจาว่า ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าองค์ไหนนอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัดคือศาสนทูตของพระองค์ ที่ศูนย์คะอะฮ์ของรัฐซาบารุ ก่อนที่จะเลือกใช้ชื่อมุสลิม มุฮัมมัด ฟิรฮาน อับดุลลาฮ์ การหันมารับอิสลามของเขาสร้างความขุ่นเคืองให้กับครอบครัวเป็นอันมาก โดยเฉพาะบิดาซึ่งเป็นศิษยาภิบาลหัวหน้าคริสตจักรของโบสถ์ 15 แห่งในซาบารุ เมื่อรู้ว่าผมกลายเป็นมุสลิมพร้อมกับแม่ได้ ผมออกจากบ้านทันทีแถมหวุดหวิดจะถูกพ่อยิงตาย โชคดีที่แม่ปิดกระบอกปืนไปอีกทางผมจึงรอดมาได้ และออกจากบ้านมาโดยไม่มีเงินในกระเป๋าแม้แต่สตางค์แดงเดียว พ่อกับแม่ประกาศตัดผม

ออกจากกองมรดก แต่ผมก็บอกท่านทั้งสองว่า ผมจะไม่ให้อิสลามมาเป็นเครื่องกีดขวางความสัมพันธ์ระหว่างผมกับพ่อแม่อย่างแน่นอน และก่อนจากบ้านมา ผมยังบอกท่านอีกว่า ผมจะขอพรจาก อัลลอฮ์Ψ ให้พ่อแม่และครอบครัวเราทั้งหมดหันมารับอิสลาม ผมยังขอพรจากอัลลอฮ์Ψ ให้วันหนึ่งข้างหน้าโบสถ์ที่เราก่อสร้างมาทั้ง 15 แห่งต้องปิดตัวลง”

หลังจากบ้านมา มุหัมมัดฟิรฮานพนักที่เปอน์กิม ซึ่งเป็นศูนย์กลางอะฮ์ลุลบัยต์ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ กลั่นตัน ปี 1994 ที่นิลันบุรี ปี 1995 ที่ปนดก และปี 1996 –1998 ที่ศูนย์อะฮ์ลุลบัยต์ อีสลามมิกเซ็นเตอร์ ต่อมาช่วงปี 2000 – 2003 ศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยอัลอัซฮัร กรุงไคโร ประเทศอียิปต์ จบปริญญาตรีเทววิทยาด้านอัลกุรอานและกิริอะฮ์ด้วยคะแนนเกียรตินิยม ช่วง 7 ปีที่ศึกษาอิสลาม ผมไม่เคยหยุดขอพรให้พ่อกับแม่และเมื่อเจอเพื่อนๆ ผมจะขอให้พวกเขาขอพรให้พ่อกับแม่ผมด้วย เมื่อหันมาเป็นมุสลิมแล้ว เขายังน่ารักกับพ่อแม่เสมอ ถ้ารูปท่านทั้งสองหลุดจาให้เกียรติและเคารพเสมอมา เพียง 8 ปีให้หลัง ในปี 1998 แม่ พี่น้องผมทั้งสองหันมารับอิสลาม ปีถัดมาพ่อผมและญาติๆ อีก 30 ครอบครัวก็ปฏิญาณตนเป็นมุสลิม ปีนั้นเป็นปีที่ผมสามารถท่องเที่ยวอัลกุรอานได้ครบหมดทั้ง 30 บท เมื่อพ่อผมรับอิสลาม ท่านได้บริจาคที่ดิน 2 เอเคอร์เพื่อใช้สร้างมัสยิด

ถัดมาอดีตปาสเตอร์ โยฮันเนสก็สามารถเปลี่ยนสมาชิกโบสถ์ใต้การบริหารของพ่อเขา 10 แห่งใน 15 แห่งให้เป็นมุสลิม ทำให้โบสถ์ทั้ง 10 แห่งต้องปิดตัวลง ขอบคุณอัลลอฮ์Ψ ที่จนถึงวันนี้ ผมสามารถเปลี่ยนผู้คนถึง 2,000 คนให้หันมารับอิสลามได้ และโปรด ขอพรให้ผมด้วย เพื่อที่ผมจะได้ส่งสารแห่งอิสลาม ไปถึงผู้มีใจมุสลิมต่อไป โดยเฉพาะในรัฐซาบาห์ มุหัมมัดฟิรฮานบอกว่ามนุษย์ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนศาสนาเลยหากได้รู้จักศาสนาที่แท้จริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าซึ่งสัจธรรมนั่นก็คือข้อแรก ต้องกราบไหว้พระเจ้าเพียงองค์เดียวและไม่เทียบเคียงพระเจ้ากับสิ่งสร้างของพระองค์ ไม่ตั้งภาคี และข้อที่สองศาสนาของพระเจ้าต้องมีกฎเกณฑ์ที่ระบุถึงรายละเอียดในการใช้ชีวิต และกฎของพระเจ้าที่ทรงส่งลงมาครั้งแรกจนถึงปัจจุบันก็ต้องไม่ถูกเปลี่ยนแปลงด้วยน้ำมือมนุษย์

สรุปจากเรื่องราวการเข้ารับอิสลามของปาสเตอร์ โยฮันเนส เข้ารับอิสลามเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 1990 ปาสเตอร์ โยฮันเนสเปล่งวาจาว่า ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าองค์ใดนอกจากอัลลอฮ์ และมุหัมมัดคือศาสนทูตของพระองค์ ที่ศูนย์อะฮ์ลุลบัยต์ของรัฐซาบาห์ ข้อคิดจากการเข้ารับอิสลามของปาสเตอร์ โยฮันเนส ทำให้เข้าใจว่านักอะฮ์ลุลบัยต์จะต้องมีความอดทนในการทดสอบจากอัลลอฮ์ เช่นปาสเตอร์ โยฮันเนสอดทนต่อการไม่ยอมรับอิสลามของครอบครัว และนักอะฮ์ลุลบัยต์ต้องศึกษาความรู้ เช่นปาสเตอร์ โยฮันเนสศึกษาความรู้ด้านศาสนาอย่างต่อเนื่องหลังจากเข้ารับอิสลามจนกลายเป็นผู้รู้และเชี่ยวชาญและที่สำคัญปาสเตอร์ โยฮันเนสท่องเที่ยวอัลกุรอานได้ครบ

สามสิบยู่ช การทุ่มเทในการคะอะอะอย่างหนักทำให้ผู้คนได้รับทางนำมากมายหนึ่งในนั้นคือสมาชิกในครอบครัวของปาสเตอร์โยฮันเนส

3. ริชาร์ด ทอมป์สันยอดคีตาริสต์อังกฤษ ริชาร์ด ทอมป์สัน

เป็นอีกหนึ่งนักดนตรีผิวขาวอังกฤษที่หันมาเป็นมุสลิม ริชาร์ด ได้รับยกย่องด้านกีตาร์และแต่งเพลง นิตยสาร โรลลิงสโตนส์ ฉบับเดือนสิงหาคม 2003 ยกย่องริชาร์ดว่าเป็นนักกีตาร์ที่ยิ่งใหญ่อันดับ 19 บนโลกตลอดกาล ยอดนักดนตรีชาวอังกฤษผู้ี้เกิดที่แลคโบรกเครสเซนท์ นอดดิงแฮม ลอนดอน เมื่อวันที่ 3 เมษายน 1949 เด็บโตมาในบ้านที่อบอวลไปด้วยเสียงดนตรีและหนังสือ พ่อของเขาเป็นนักกีตาร์ และอีกหลายในครอบครัวก็เป็นนักดนตรีอาชีพ สมัยเรียนในโรงเรียนเขาตั้งวงดนตรีชื่อ Emil and the Detectives ริชาร์ดสนใจดนตรีแจ๊สมากกว่าร็อกแอนด์โรลเพราะอิทธิพลจากพ่อ เมื่ออายุได้ 18 ปี ริชาร์ดเข้าเป็นสมาชิกในวง Fairport Convention ซึ่งมีมือกีตาร์ของเขาเข้าตา โจ บอยด์ ผู้ผลิตดนตรีชาวอเมริกัน ต่อมาโจบอยด์ก็จับวงของเขาเซ็นสัญญากับบริษัทไอแลนด์เร็คคอร์ดส์ริชาร์ดเริ่มมีชื่อเสียงในอัลบั้มแรกของเขาวง Fairport Convention ยังเป็นแก๊งเปิดของวงดนตรีชั้นนำอื่นๆ แต่เมื่อถึงอัลบั้มที่สองที่ออกในต้นปี 1969 ริชาร์ดเริ่มมีชื่อเสียงจากการแต่งเพลง ต่อมาออกจากวงการในปี 1971 เพื่อออกอัลบั้มเดี่ยวปี 1972 ริชาร์ดออกอัลบั้มเดี่ยวครั้งแรก ชื่ออัลบั้ม Henry and the human Fly ยอดขายไม่ดีนักวิจารณ์เพลงก็ไม่ถูกใจ แต่ในเวลาต่อมาอัลบั้มชุดนี้กลับได้รับการยกย่อง ปี 1974 ริชาร์ดเปลี่ยนมารับอิสลาม จากนั้นออกอัลบั้ม I Want to See the Bright Lights Tonight ต่อมาริชาร์ดและลินดา ผู้ภรรยา อพยพไปอยู่ในชุมชนอิสลามสุฟีที่อีสต์แองเกลีย โมรอกโก

ปี 1978 ริชาร์ดนำครอบครัวกลับไปอยู่ที่แฮมสตีด อังกฤษ เขาต่างจากแคท สเตเวนส์ที่เลิกเล่นดนตรีหลังเป็นมุสลิม ริชาร์ดยังคงแต่งเพลงและเล่นดนตรีเหมือนเดิม ริชาร์ดต่อต้านผู้ที่ใช้ความรุนแรงในนามอิสลาม เขาแต่งเพลง Outside of the Inside ในอัลบั้ม The Old Kit Bag ประณามผู้ก่อการร้าย ในขณะที่เดียวกันก็มีเพลงต่อต้านการรุกรานอิรักเพื่อสงบน้ำมัน ริชาร์ดออกอัลบั้มเพลงมากมาย เพื่อนซี้คนหนึ่งของเขาและเล่นดนตรีด้วยกันเป็นประจำคือแดนนี่ ทอมป์สัน นักดนตรีอังกฤษ ผู้หันมาเป็นมุสลิมเช่นเดียวกัน

ริชาร์ดกับอิสลาม ผมไม่ชอบคริสเตียนสุดโต่ง และผมก็ไม่ชอบมุสลิมสุดโต่ง บางทีภาพที่สยดสยองที่สุดอาจจะเป็นตอนที่คนสองกลุ่มนี้มาปะทะกัน สำหรับริชาร์ดแล้วเรากราบไหว้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของไม่ได้กราบไหว้ศาสนา ไม่มีการบังคับในอิสลาม ที่เรียกว่า ดิน คุณกราบไหว้ (ผู้สัมภาษณ์ลืมนึกถามว่ามักกะฮ) ซาอุดีอารเบีย? นั่นคือทิศทางที่เราหันไปตอนละหมาด ผมไม่ได้หันไปทางประเทศซาอุดีอารเบีย อ้อ มักกะฮ มักกะฮ ผมละหมาดหันไปทางทิศนั้นทุกวัน แต่มัน

ไม่ใช่ประเพณีดั้งเดิมของคุณนะ เปล่าเลย มันมาจากการที่ผมไม่พอใจต่อการเติบโตมาแบบ คริสเตียนของผม ผมเป็นแบบที่ผมเป็นเสมอมา ผมไม่รู้ว่าคุณจะให้คำนิยามว่าไงนะ แต่ผมรับรู้ ตัวตนของผมเองในอิสลาม และผมเป็นใคร เมื่อไหร่ที่ผมเจอชาวมุสลิม ผมรู้สึกทุกทีว่า อืม นี่ละคือ ผม นี่คือพี่น้องผม

ทำไมคุณถึงสนใจอิสลาม? ริชาร์ด ตอบว่า อืม มันเป็นวิธีการเป็น กระบวนการเข้าใจวิถีของโลกนี้ การติดต่อกับพระเจ้าผู้สร้าง นั่นคือพื้นฐาน ผมยังนิยมในคุณธรรมที่อยู่ข้างในของชาวมุสลิม คุณรู้ไหม ตอนผมเดินทางไปใน โลกมุสลิม ผู้คนช่างน่ารัก ใจดีที่สุด นั่นคือสิ่งที่ผมพบเห็น ผู้คนอ่อนโยนไม่มีที่ติ ผมว่าคำอธิบายถึงพฤติกรรมของพวกเขาก็คือ มารยาทที่ดีงาม คุณรู้ไหม อักษรศาสตร์ของชาวมุสลิมและการต้อนรับอันอบอุ่นของพวกเขาช่างวิเศษสุด และนั่นคือเสน่ห์เข้ายวนใจของอิสลาม หากใครศึกษาประวัติศาสตร์ จะพบว่าอิสลามเป็นศาสนาที่มีความรุนแรงน้อย น้อยกว่าศาสนาคริสต์มาก แต่ทำไมทุกวันนี้ศาสนานี้กลับมีชื่อในด้านตรงกันข้าม หมายถึง มีความผิดพลาดหรือความเข้าใจผิดตรงนี้หรือไม่ อย่างไร

ริชาร์ดบอกว่า ผมว่า โลกตะวันตกมักมองอิสลามด้วยความเคลือบแคลง โดยเฉพาะหลังจากสงครามครูเสดเมื่อ 1,000 ปีก่อนและมีอีก ถัดจากนั้นก็คือจักรวรรดิมุสลิม ออตโตมานเติร์กก็บุกตลุยเข้ามายึดครองยุโรปตะวันออก ความรู้สึกว่าคุณมุสลิมข่มขู่จึงยิ่งมากขึ้น ผมว่าไม่ค่อยมีใครในโลกตะวันตกที่เข้าใจอารยธรรมละวัฒนธรรมมุสลิมอย่างลึกซึ้ง แม้ว่าช่วงสงครามครูเสด พวกนักบวชครูเสดได้รับวิทยาการของโลกมุสลิมมากมายไปพัฒนายุโรปให้ก้าวหน้าในเวลาต่อมา คุณรู้ไหม, อารยธรรมอิสลามเคยรุ่งเรืองที่สุดในสเปนช่วงศตวรรษที่ 8-12 เรียกว่า อาณาจักรอัลอันดาลุส ที่มุสลิมมีวรรมายึดครองสเปนช่วง ค.ศ. 711-1492 ช่วงนั้นมุสลิมทำให้สเปนเป็นประเทศที่สงบ มีวิทยาการนำสมัยที่สุดของยุโรป และมีอิทธิพลอย่างสุดๆ ต่อการฟื้นฟูศิลปะ วิทยาการของยุโรป และหากคุณไปแบกแดดช่วงศตวรรษที่ 13 คุณจะไม่ใช่เชื่อสายตาว่าเป็นแผ่นดินซึ่งที่วิทยาการก้าวหน้าที่สุดในโลกในยุคนั้น มีการส่งเสริมทั้งวิทยาศาสตร์ ศิลปะ และวิทยาการต่างๆ อย่างแพร่หลาย และผมว่า, หลังจากถูกทำลายราบคาบโดยกองทัพมองโกล อาณาจักรอิสลามจึงเริ่มเสื่อมถอย ยุโรปเริ่มพัฒนาจนก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำของโลก ส่วนเรื่องความรุนแรงทั้งหลายของมุสลิมที่คุณเห็นในสื่อทุกวันนี้เป็นการกระทำที่ผิดไปจากคำสั่งของท่านศาสนทูตมุฮัมมัดﷺ ท่านสร้างกฎของญิฮาดไว้เลยว่า ญิฮาดแรกสุดและสำคัญสุดของอิสลาม คือญิฮาดต่อจิตใจตัวเอง คือต้องหักห้ามใจตัวเองไม่ให้กระทำผิดหรือเรียกว่า ญิฮาดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเพื่อให้มุสลิมเป็นคนที่สนใจเรื่องจิตวิญญาณ ส่วนญิฮาดเล็กคือการต่อสู้เพื่อปกป้องครอบครัวและชุมชน หลักการญิฮาดที่ผมบอกนี้สำคัญที่สุดเป็นกฎที่มุสลิมทุกคนไม่สามารถฝ่าฝืนได้

สรุปจากเรื่องราวการเข้ารับอิสลามของริชาร์ด ทอมป์สันนักดนตรีที่มีชื่อเสียงระดับโลกชาวอังกฤษ สำหรับข้อคิดจากการเข้ารับอิสลามของริชาร์ด ทอมป์สัน คือเขาเข้ารับอิสลามจากการศึกษาอัลกุรอาน และเข้ารับอิสลามเพราะจรรยาบรรณที่มุสลิมปฏิบัติต่อเขาสร้างความประทับใจให้เขาอย่างมากเช่นการเป็นมิตรอย่างพี่น้องแม่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเพียงแต่ความเป็นมุสลิมเท่านั้นที่รักกันเหมือนพี่น้องได้ และหลังจากเข้ารับอิสลามเขากลายมาเป็นนักอะฮ์ลอะซฮับประกาศการเป็นอิสลามของเขาให้โลกรับรู้และอะฮ์ลอะซฮับอื่นมาสู่อิสลามอีกด้วย

4. เคลลี บริวเออร์ ประธานนักเรียนมุสลิมมหาวิทยาลัยโคโลราโด เคลลี บริวเออร์

ประธานสมาคมนักเรียนมุสลิมมหาวิทยาลัยโคโลราโด มิได้โดดเด่นเพราะเธอคลุมฮิญาบเท่านั้น แต่เป็นเพราะเธอเป็นมุสลิมใหม่ด้วย เคลลีถือกำเนิดและเติบโตมาอย่างเด็กคาทอลิก เริ่มศึกษาอิสลามช่วงเรียนเกรด 9 หลังเกิดเหตุการณ์ 9/11 ถล่มตึกเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์ ซึ่งสื่อมวลชนวาดภาพชาวมุสลิมซะแย่มากๆ แต่นั่นกลับทำให้เคลลีเกิดความสนใจในอิสลามที่แท้จริงมิใช่จากที่สื่อมวลชนบอกช่วงศึกษาอิสลาม เคลลีพบว่า ประทับใจกับพฤติกรรมของชาวมุสลิมในความใจดีและเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ของพวกเขา จากนั้นเคลลีหันมารับอิสลาม เธอบอกว่า ตอนนี้นำบรรยากาศเมืองที่สับสนเริ่มจางลงแล้ว จะเห็นว่า 9/11 ไม่เห็นเกี่ยวข้องกับอิสลามเลย มีแต่เรื่องการเมือง และในปัจจุบันนี้เมื่อบรรยากาศเมือง ไม่เป็นเหมือนช่วงนั้นแล้ว ผู้คนก็สามารถพูดได้ว่า อิสลามเป็นแบบนี้ อิสลามมิได้เป็นแบบนั้น

ตอนแรกครอบครัวเคลลีตกใจมากกับการเปลี่ยนศาสนาของเธอ แต่ปัจจุบันพวกเขารับได้แล้ว เพราะเธอสามารถเป็นเด็กมหาวิทยาลัยเป็นมุสลิม คลุมฮิญาบมีเพื่อนกลุ่มเดิมๆ และเป็นเด็กสาวคนเดิม เคลลีบอก ฉันสนใจเรื่องจิตวิญญาณมาตลอด ค้นหาความจริง และอยากรู้จุดหมายของตัวเอง เธออธิบายเมื่อเปลี่ยนมาเป็นมุสลิมแล้ว เคลลีบอกว่าเมื่อคุณศรัทธาในสิ่งใด คุณก็จะพยายามปฏิบัติตามคำสอน สิ่งสำคัญที่สุดในอิสลามคือคุณต้องปฏิบัติตามหลักการศาสนา เช่น ถือศีลอดช่วงเดือนรอมฎอน ละหมาดวันละ 5 เวลา เคลลีละหมาดครบทั้ง 5 เวลา เธอบอกว่าการละหมาดคือเสาหลักของอิสลามและมีค่าอย่างที่สุดในการเป็นมุสลิมในมหาวิทยาลัย เพราะเด็กๆต่างก็ต้องพยายามจัดเวลาของตัวเอง เมื่อคุณจำเป็นต้องละหมาดวันละ 5 เวลา คุณก็ต้องระวังเสมอไม่ให้พลาดเรื่องเวลา ส่วนในช่วงระหว่างเวลาละหมาด คุณก็จะพยายามเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในขณะที่สื่อมวลชนบอกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับสตรีมุสลิม แต่เคลลีกลับบอกอีกอย่าง เธอบอกว่าในสังคมมุสลิมผู้หญิงก็เป็นผู้นำได้อย่าง คร.อินกรอด แมทสัน ประธานสภาอิสลามแห่ง

อเมริกาเหนือหรือ ISNA ก็เป็นผู้หญิง ในอิสลามบทบาทของผู้ชายและผู้หญิงจะต่างกัน แต่ก็เท่าเทียมกัน เคลลีบอก

คนจำนวนมากในอเมริกามองว่าฮิญาบ คือการกดขี่สตรีเพศ แต่เคลลีแย้งว่าไม่ใช่ เธอเองก็คลุมฮิญาบ และเชื่อว่าฮิญาบทำให้ผู้หญิงได้รับการให้เกียรติมากกว่า เพราะภายใต้ฮิญาบคุณค่าของสตรีจะอยู่ที่สติปัญญามากกว่าร่างกาย หากฉันกลายเป็นสาวน้อยผมบลอนด์ แขนสวยในกระโปรงสั้นๆ ผู้ชายก็อาจจะไม่สนใจในคำพูดของฉันเลย แต่ไปมองที่ความสวยเท่านั้น เคลลีให้ความเห็น เธอบอกว่าทั้งหลายเหล่านี้คือเรื่องการแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย แล้วคุณจะได้รู้จักคนอื่นจากหัวใจของพวกเขา การคลุมฮิญาบทำให้คนสนใจฟังสิ่งที่ฉันพูดมากขึ้น 6 ปีผ่านไปหลัง 9/11 เคลลีเชื่อว่าเด็กนักเรียนมุสลิมที่มหาวิทยาลัยโคโลราโดแคมปัสนี้ ไม่เพียงแค่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆ ร่วมมหาวิทยาลัย แต่ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น อย่างเมื่อสามปีก่อน สมาคมนักเรียนมุสลิมของที่นี่ได้รับการโหวตให้เป็นสมาคมนักเรียนแห่งปี โดยคณะกรรมการ UCSU Diversity Commission

สรุปจากเรื่องราวการรับอิสลามของเคลลี บรีวเออร์ ประธานสมาคมนักเรียนมุสลิมมหาวิทยาลัยโคโลราโด เมื่อเข้ารับอิสลามเขาปฏิบัติในคำสั่งใช้และละทิ้งในคำสั่งห้ามอย่างเคร่งครัดเช่นการปฏิบัติละหมาดวันละห้าเวลา หลังจากรับอิสลามเธอเป็นนักตะอูวะฮุดด้วยการนำแบบอย่างอิสลามมาตะอูวะฮุดอื่นเธอสวมใส่ฮิญาบไปมหาวิทยาลัย ด้วยการยื่นหยัดของเธอ และเพื่อนๆ ทำให้ไม่เพียงแต่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆ ร่วมมหาวิทยาลัย แต่ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น อย่างเมื่อสามปีก่อนสมาคมนักเรียนมุสลิมของที่นี่ได้รับการโหวตให้เป็นสมาคมนักเรียนแห่งปี